

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 czerwca 2023 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XII Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: **SSO Anna Wierciszewska-Chojnowska**

Protokolant: sekr. sąd. Julia Kubok (wcześniej Szkutnik),

przy udziale prokuratora Doroty Wróbel,

oraz oskarżycieli posiłkowych (...) sp. z o.o., (...) sp. z o.o.

po rozpoznaniu w dniach: 20.10.2022 r., 25.11.2022 r., 21.12.2022 r., 18.01.2023 r., 26.01.2023 r., 29.03.2023 r., 25.05.2023 r., 2.06.2023 r.

sprawy

1) **A. G. (1)**,

urodzonego dnia (...) w P.

syna H. i Z. z domu K.

oskarżonego o to, że:

1. w okresie od 6 sierpnia 2012 r. do 29 maja 2015 r. w W., jako wiceprezes zarządu spółki (...) S.A., ul. (...), W., KRS (...), zobowiązany do zajmowania się jej sprawami majątkowymi na podstawie Kodeksu Spółek Handlowych oraz statutu spółki (...) S.A., wspólnie i w porozumieniu z M. P. (1) - prezesem zarządu spółki (...) S.A. i K. W. - wiceprezesem zarządu spółki (...) S.A., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez nadużycie udzielonych uprawnień i niedopełnienie obowiązków, wyrządził spółce (...) S.A. szkodę majątkową w wielkich rozmiarach w wysokości co najmniej 23.244.471, 10 zł w ten sposób, że:

- nie wykonał obowiązku zgłoszenia wszystkich rachunków bankowych spółki do Urzędu Skarbowego;
- dokonywał rozliczeń finansowych spółki za pomocą rachunków bankowych innych podmiotów bez żadnych umów i zasad rozliczeń;
- nie zabezpieczył ciągłości prowadzenia rachunkowości oraz nie wyznaczył osób odpowiedzialnych za prowadzenie rachunkowości;
- nie przekazał dokumentacji oraz zakresu obowiązków Prezesowi Zarządu T. J.;
- doprowadził do powstania istotnych rozbieżności pomiędzy deklaracjami podatkowymi spółki (...) S.A. w latach 2012-2015 (strata (...) zł), a sprawozdaniami finansowymi spółki (zysk netto - (...) zł);
- w sposób bezprawny i bez uzasadnienia gospodarczego wyprowadzał środki finansowe ze spółki (...) S.A. na rachunki bankowe innych podmiotów, tj.

a) w dniu 10 października 2012 r. na rachunek bankowy (...) prowadzony dla spółki (...) Sp. z o.o. SKA z siedzibą ul. (...), (...)-(...) W., tytułem objęcia akcji serii A w spółce (...) sp. z o.o. SKA w kwocie 3.019.510,00 zł, która to

spółka w latach 2005-2015 nie wykazywała żadnych obrotów ani nie posiadała żadnych aktywów, a pieniądze w kwocie 3.019.510,00 zł za pośrednictwem rachunku bankowego podmiotu (...) Sp. z o.o. SKA zostały wytransferowane na rachunek M. P. (2);

b) w sierpniu oraz we wrześniu 2013 r., 15 (piętnaście) przelewów na rachunek (...) spółki (...) s.r.o. z siedzibą w Czechach, (...), B., (...) o numerze (...) na łączną kwotę 11.408.500,00 zł;

c) w sierpniu i wrześniu 2013 r., 8 (osiem) przelewów na rachunek (...) spółki (...) s.r.o. z siedzibą w Czechach, (...), B., (...) o numerze (...) na łączną kwotę 3.953.000,00 zł;

d) w dniu 22 stycznia 2014 r. przelew na rachunek bankowy (...), prowadzony dla spółki (...) z siedzibą w Stanach Zjednoczonych, (...), (...)-(...) D., w kwocie 2.645.000,00 zł;

e) w dniu 25 listopada 2014 r. przelew na rachunek bankowy (...), prowadzony dla spółki (...) z siedzibą w Stanach Zjednoczonych, (...), (...)-(...) D., w kwocie 1.526.000,00 zł,

oraz w ten sposób, że wprowadził do funkcjonującego w spółce (...) S.A. programu komputerowego (...) służącego m. in. do wystawiania faktur, rachunek spółki (...) z siedzibą w Stanach Zjednoczonych, (...), (...)-(...) D. o numerze (...) jako rachunek bankowy spółki (...) S.A., wytwarzając u pracowników spółki i kontrahentów mylne wyobrażenie, że jest to rachunek spółki (...) S.A., w rezultacie czego, zapłata za wystawiane przez pracowników spółki (...) S.A. faktury była dokonywana przez kontrahentów bezpośrednio na rachunek spółki (...) z siedzibą w Stanach Zjednoczonych, czym wyrządził spółce (...) S.A. szkodę majątkową w wysokości co najmniej 2.218.471,10 zł,

tj. o czyn z art. 296 § 1, 2 i 3 k.k.;

2. w okresie od 1 stycznia 2014 r. do 30 kwietnia 2014 r. w W., działając wbrew przepisom ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. 2018.395 j.t.), jako wiceprezes zarządu spółki (...) S.A., ul. (...), W., KRS (...) nie poddał badaniu przez biegłego rewidenta sprawozdania spółki (...) S.A. za 2013 r. oraz nie złożył sprawozdania finansowego spółki (...) S.A. za 2013 r. w Sądzie Rejonowym dla m. st. Warszawy, Wydział XIII KRS,

tj. o czyn z art. 79 pkt 1 i 4 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. 2019.351 j.t.);

3. w okresie od 1 stycznia 2015 r. do 30 kwietnia 2015 r. w W., działając wbrew przepisom ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. 2018.395 j.t.), jako wiceprezes zarządu spółki (...) S.A., ul. (...), W., KRS (...) nie sporządził sprawozdania finansowego spółki za rok 2014,

tj. o czyn z art. 77 pkt 2 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz.U. 2019.351 j.t.);

4. w marcu 2015 r. w W., działając z góry powziętym zamiarem i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wspólnie i w porozumieniu z K. W. i M. P. (1) doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w kwocie 325.000,00 zł B. P. (1) i Z. P., którzy nabyli łącznie 140.000 sztuk akcji spółki (...) S.A. oznaczonych kodem (...) wartości 325.000,00 zł, wprowadzając pokrzywdzonych w błąd co do sytuacji finansowej, przepływów finansowych i zadłużenia spółki (...) S.A., oferującej akcje w alternatywnym obiegu (...) jako podmiot wiarygodny i rokujący zwrot zaangażowanego kapitału,

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k.;

2) ***K. W.***

urodzonego (...) w J.

syna B. i H. z domu O.

oskarżonego o to, że:

1. w okresie od 6 sierpnia 2012 r. do 29 maja 2015 r. w W., jako wiceprezes zarządu spółki (...) S.A., ul. (...), W., KRS (...), zobowiązany do zajmowania się jej sprawami majątkowymi na podstawie Kodeksu Spółek Handlowych oraz statutu spółki (...) S.A., wspólnie i w porozumieniu z M. P. (1) – prezesem zarządu spółki (...) S.A. i A. G. (1) – wiceprezesem zarządu spółki (...) S.A., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez nadużycie udzielonych uprawnień i niedopełnienie obowiązków, wyrządził spółce (...) S.A. szkodę majątkową w wielkich rozmiarach w wysokości co najmniej 23.244.471,10 zł w ten sposób, że:

- nie wykonał obowiązku zgłoszenia wszystkich rachunków bankowych spółki do Urzędu Skarbowego;
- dokonywał rozliczeń finansowych spółki za pomocą rachunków bankowych innych podmiotów bez żadnych umów i zasad rozliczeń;
- nie zabezpieczył ciągłości prowadzenia rachunkowości oraz nie wyznaczył osób odpowiedzialnych za prowadzenie rachunkowości;
- nie przekazał dokumentacji oraz zakresu obowiązków Prezesowi Zarządu T. J.;
- doprowadził do powstania istotnych rozbieżności pomiędzy deklaracjami podatkowymi spółki (...) S.A. w latach 2012-2015 (strata (...) zł), a sprawozdaniami finansowymi spółki (zysk netto – (...) zł);
- w sposób bezprawny i bez uzasadnienia gospodarczego wyprowadzał środki finansowe ze spółki (...) S.A. na rachunki bankowe innych podmiotów, tj.

a) w dniu 10 października 2012 r. na rachunek bankowy (...) prowadzony dla spółki (...) Sp. z o.o. SKA z siedzibą ul. (...), (...)-(...) W., tytułem objęcia akcji serii A w spółce (...) Sp. z o.o. SKA w kwocie 3.019.510,00 zł, która to spółka w latach 2005-2015 nie wykazywała żadnych obrotów ani nie posiadała żadnych aktywów, a pieniądze w kwocie 3.019.510,00 zł za pośrednictwem rachunku bankowego podmiotu (...) Sp. z o.o. SKA zostały wytransferowane na rachunek M. P. (2);

b) w sierpniu oraz we wrześniu 2013 r., 15 (piętnaście) przelewów na rachunek (...) spółki (...) s.r.o. z siedzibą w Czechach, (...), B., (...) o numerze (...) na łączną kwotę 11.408.500,00 zł;

c) w sierpniu i wrześniu 2013 r., 8 (osiem) przelewów na rachunek (...) spółki (...) s.r.o. z siedzibą w Czechach, (...), B., (...) o numerze (...) na łączną kwotę 3.953.000,00 zł;

d) w dniu 22 stycznia 2014 r. przelew na rachunek bankowy (...), prowadzony dla spółki (...) z siedzibą w Stanach Zjednoczonych, (...), (...)-(...) D., w kwocie 2.645.000,00 zł;

e) w dniu 25 listopada 2014 r. przelew na rachunek bankowy (...), prowadzony dla spółki (...) z siedzibą w Stanach Zjednoczonych, (...), (...)-(...) D., w kwocie 1.526 000,00 zł,

oraz w ten sposób, że wprowadził do funkcjonującego w spółce (...) S.A. programu komputerowego (...) służącego m. in. do wystawiania faktur, rachunek spółki (...) z siedzibą w Stanach Zjednoczonych, (...), (...)-(...) D. o numerze (...) jako rachunek (...) S.A., wytwarzając u pracowników spółki i kontrahentów mylne wyobrażenie, że jest to rachunek spółki (...) S.A., w rezultacie czego, zapłata za wystawiane przez pracowników spółki (...) S.A. faktury była dokonywana przez kontrahentów bezpośrednio na rachunek spółki (...) z siedzibą w Stanach Zjednoczonych, czym wyrządził spółce (...) S.A. szkodę majątkową w wysokości co najmniej 2.218.471, 10 zł,

tj. o czyn z art. 296 § 1, 2 i 3 k.k.;

2. w okresie od 1 stycznia 2014 r. do 30 kwietnia 2014 r. w W., działając wbrew przepisom ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. 2018.395 j.t.), jako Wiceprezes Zarządu spółki (...) S.A., ul. (...), W., KRS (...)

nie poddał badaniu przez biegłego rewidenta sprawozdania spółki (...) S.A. za 2013 r. oraz nie złożył sprawozdania finansowego spółki (...) S.A. za 2013 r. w Sądzie Rejonowym dla m. st. Warszawy, Wydział XIII KRS,

tj. o czyn z art. 79 pkt 1 i 4 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. 2019.351j.t.);

3. w okresie od 1 stycznia 2015 r. do 30 kwietnia 2015 r. w W., działając wbrew przepisom ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. 2018.395 j.t.), jako wiceprezes zarządu spółki (...) S.A. ul. (...), W., KRS (...) nie sporządził sprawozdania finansowego spółki za rok 2014,

tj. o czyn z art. 77 pkt 2 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz.U. 2019.351j.t.);

4. w marcu 2015 r. w W., działając z góry powziętym zamiarem i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z M. P. (1) i A. G. (1), doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w kwocie 325.000,00 zł B. P. (1) i Z. P., którzy nabyli łącznie 140.000 sztuk akcji spółki (...) S.A. oznaczonych kodem (...) wartości 325.000,00 zł, wprowadzając pokrzywdzonych w błąd co do sytuacji finansowej, przepływów finansowych i zadłużenia spółki (...) S.A., oferującej akcje w alternatywnym obiegu (...), jako podmiot wiarygodny i rokujący zwrot zaangażowanego kapitału,

tj. o czyn z art. 286 §1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k.

orzeka

w stosunku do oskarżonego A. G. (1)

1. oskarżonego A. G. (1) uniewinnia od popełnienia zarzucanych mu w pkt. 1, 3 i 4 czynów;
2. w ramach zarzucanego oskarżonemu w pkt. 2 czynu uznaje A. G. (1) za winnego tego, że w okresie od daty bliżej nieustalonej 2014 r. do 15 lipca 2014 r. w W. będąc Wiceprezesem Zarządu spółki (...) S.A z siedzibą przy ul. (...) w W. KRS (...) działając wbrew przepisom Ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości nie złożył sprawozdania finansowego spółki (...) S.A za 2013 r. w Sądzie Rejonowym dla m.st. Warszawy Wydział XIII Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego tj. za winnego popełnienia czynu z art. 79 pkt. 4 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości i za to na tej podstawie skazuje go, zaś na podstawie art. 79 pkt. 4 tej ustawy i art. 33 § 1 i 3 k.k. wymierza mu karę 20 (dwudziestu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50 (pięćdziesiąt) złotych;

w stosunku do oskarżonego K. W.

3. oskarżonego K. W. uniewinnia od popełnienia zarzucanych mu w pkt. 1, 3 i 4 czynów;
4. w ramach zarzucanego oskarżonemu w pkt. 2 czynu uznaje K. W. za winnego tego, że w okresie od daty bliżej nieustalonej 2014 r. do 15 lipca 2014 r. w W. będąc Wiceprezesem Zarządu spółki (...) S.A z siedzibą przy ul. (...) w W. KRS (...) działając wbrew przepisom Ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości nie złożył sprawozdania finansowego spółki (...) S.A za 2013 r. w Sądzie Rejonowym dla m.st. Warszawy Wydział XIII Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego tj. za winnego popełnienia czynu z art. 79 pkt. 4 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości i za to na tej podstawie skazuje go, zaś na podstawie art. 79 pkt. 4 tej ustawy i art. 33 § 1 i 3 k.k. wymierza mu karę 20 (dwudziestu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50 (pięćdziesiąt) złotych;
5. na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. dowody rzeczowe wymienione w wykazie dowodów rzeczowych DRZ 7890/18, 7891/18, 7879/18, 7880/18, 7882/18, 7881/18, 7883/18, 7884/18, 7885/18, 7886/18, 7887/18, 7888/18, 7889/18 nakazuje zwrócić likwidatorowi spółki (...) S.A;
6. na podstawie art. 630 k.p.k. i art. 632 pkt. 2 k.p.k. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz oskarżonych A. G. (1) i K. W. kwoty po 3150 (trzy tysiące sto pięćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

7. zasądza na rzecz Skarbu Państwa od:

- oskarżonego A. G. (1) kwotę 100 (sto) złotych tytułem opłaty, zwalniając oskarżonego od pozostałych kosztów postępowania, którymi w tym zakresie obciąża Skarb Państwa,

- oskarżonego K. W. kwotę 100 (sto) złotych tytułem opłaty, zwalniając oskarżonego od pozostałych kosztów postępowania, którymi w tym zakresie obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	XII K 229/20	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	K. W., A. G. (1)	czyny zarzucone oskarżonym w pkt. III.1 a/	

		o (A. G. (1)) i w pkt. IV.1 (K. W.) z art. 296 § 1, 2 i 3 k.k.	
Przy każdym czynnie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>W dniu 6 sierpnia 2012 r. doszło do przekształcenia (...) sp.zo.o w spółkę akcyjną (...) S.A. W dniu 27 sierpnia 2012 r. spółka została wpisana do KRS pod nr (...). Do zarządu spółki zostali powołani M. P. (1) jako Prezes, K. W. jako wiceprezes oraz A. G. (1) jako członek zarządu - wiceprezes. Do składania oświadczeń woli w imieniu spółki wymagane było współdziałanie dwóch członków zarządu bądź jednego członka zarządu i prokurenta.</p> <p>W dniu 25 lutego 2015 r. M. P. (1) złożył oświadczenie o zrzeczeniu się funkcji prezesa zarządu spółki. Na prezesa zarządu został powołany T. J..</p> <p>W dniu 14 maja 2015 r. rezygnację z funkcji wiceprezesa zarządu spółki złożył A. G. (1). Jako powód podał przejście na emeryturę.</p> <p>W dniu 29 maja 2015 r. z funkcji wiceprezesa zarządu zrezygnował K. W.. Powodem jego rezygnacji była niemożność realizowania projektów.</p> <p>Działalność spółki (...) S.A koncentrowała się</p>	akta rejestrowe spółki	k. 33-40, 173-192, 223-669, 6922-6967	

na rynku zamówień specjalistycznego sprzętu dla służb mundurowych.			
oświadczenie M. P. (1)	k. 538		
powołanie T. J.	k. 528v		
rezygnacja A. G. (1)	k. 538v		
rezygnacja K. W.	k. 539		
<p>Mimo, że w spółce (...) S.A. nie został - zgodnie z postanowieniami umowy spółki - opracowany na piśmie Regulamin określający zasady działania zarządu spółki (uchwalony przez zarząd i zatwierdzony przez radę nadzorczą), to pomiędzy członkami zarządu został wprowadzony (za ich zgodą i porozumieniem) wyraźny faktyczny podział ich zadań i obowiązków. Ustalono ustnie, że prezes M. P. (1) zajmować się będzie prowadzeniem spraw finansowych spółki, nadzorowaniem księgowości, realizacją płatności spółki, w tym składaniem deklaracji podatkowych, zarządzaniem spółką a także wprowadzeniem spółki na giełdę na alternatywny obrót akcjami (...).</p> <p>A. G. (1) i K. W. powierzono działalność merytoryczną w zakresie prowadzonej przez spółkę działalności handlowej. A.</p>	wyjaśnienia A. G. (1)	k. 10525, 10527-10528v	

G. (1) zajmował się sprawami technicznymi projektów z dziedziny bezpieczeństwa. Przy czym umówił się z M. P. (1), że w zarządzie spółki będzie zasiadał tylko przez okres 2 kolejnych lat. Od lipca 2014 r. w zasadzie nie przyjeżdżał do siedziby spółki, zdał samochód służbowy, nie pobierał żadnego wynagrodzenia. Prosił M. P. (1), by zgłosił zmiany w zarządzie w KRS, co ten uczynił dopiero w maju 2015 r. po złożeniu przez A. G. (1) pisemnej rezygnacji.

K. W. w spółce z ramienia zarządu był odpowiedzialny za sprawy techniczne związane z realizacją projektów realizowanych przez spółkę, w tym serwis gwarancyjny. Podlegał mu nadto Pion Ochrony Informacji Niejawnych, w tym Kancelaria Tajna. K. W. w siedzibie spółki przy ul. (...) w W. nawet nie miał nie tylko gabinetu, ale i własnego biurka. Swoją pracę wykonywał w tzw. terenie, albowiem tego wymagały realizowane przez niego osobiście w różnych miastach Polski projekty, w tym realizacja umowy z (...) (w siedzibie spółki był 3-5 razy w miesiącu). Nadto Sąd ustalił, że w okresie od października 2014 r. do maja 2015 r. K. W. znaczną część swojego czasu poświęcał na opiekę nad chorą żoną,

która zmarła 12 czerwca 2015 r.

Obaj oskarżeni w ramach pozyskiwania kontraktów i ich realizacji współpracowali z zatrudnionymi w spółce przedstawicielami handlowymi.

K. W. nie założył żadnego rachunku bankowego dla spółki (...) S.A, który nie zostałby zgłoszony do Urzędu Skarbowego. Nie podpisał w imieniu (...) S.A. żadnej umowy na prowadzenie rachunków bankowych.

Nie wystawił w imieniu spółki (...) S.A. żadnej faktury Vat, na której wskazany został rachunek (...) spółki (...) o nr (...). Nie podpisał w imieniu (...) S.A. żadnej umowy, w treści której do rozliczeń wskazywano by rachunki bankowe należące do innych podmiotów niż (...) S.A.

W dniu 17 października 2012 r. do reprezentowania spółki (...) S.A. przed Naczelnikiem Urzędu Skarbowego (...) w W. w zakresie zajmowania się sporządzaniem, podpisywaniem i składaniem deklaracji (PIT, CIT, VAT, VAT-UE) została upoważniona A. G. (2) - główna księgowa spółki (...) S.A.

wyjaśnienia K. W.	k. 10525-10527, 10529	
zeznania P. O.	k. 71-75, 10576-10577	
zeznania J. R.	k. 159-162, 10577v-10579	
zeznania J. D.	k., 199-200, (...) -10580v	
zeznania H. G.	k. 206-207, 10580v-10581	
zeznania B. M.	k. 220-221, 10583-10584v	
zeznania C. G. (1)	k.844-847, 10596-10598	
zeznania Z. H.	k. 874-876, 10625v-10627	
zeznania M. W.	k. 885-887, 3018-3023, 10627v-10629	
zeznania E. J.	k. 889-891, 10696	
zeznania W. G.	k. 893-894, 3528-3531, 10630	
zeznania C. G. (2)	k. 896, 3440-3444, 10629-10630	
pełnomocnictwo	k. 145	
częściowo zeznania T. J.	k. 10697-10700v	
zeznania J. S. (1)	k. 6726-6730, 9058-9060, 10666v-10668v	
dokumentacja dotycząca poszczególnych rachunków bankowych	k. 2027-2045, 6532-6538, 6540-6550, 8837-8842, 8880-8883	
kopie faktur VAT	k. 1320, 1409-1483, 1691, 1964, 2243-2327, 2337-2513, 2581-2720,	

	2754-2932, 2936-3089, 3272-3332, 3425-3426, 3764-3847, 3974-4084, 4352, 4610, 4648, 9268-9289, 9298-9304		
umowy spółki (...) S.A	k. 2706-2712, 3359-3362, 9291-9294		
częściowo zeznania A. G. (2)	k. 209-211, 1797-1799, 3515-3520, 10593v-10595v		
maile pomiędzy oskarżonymi a M. P. (1)	k. 1014-1042, 1765-1775		
zeznania M. S.	195-195, 10665v-10666v		
Sąd ustalił, że zaistniały rozbieżności pomiędzy deklaracjami podatkowymi spółki (...) S.A. CIT-8 za lata 2012-2015, w których łącznie wykazano stratę w kwocie (...) zł a sprawozdaniami finansowymi spółki za te lata, w których wskazywano zysk w łącznej kwocie (...) zł. Deklaracje te były sporządzane przez główną księgową spółki A. G. (1) i przekazywane do wiadomości jedynie prezesowi zarządu spółki M. P. (1).	opinia biegłych z Centrum Ekspertyz i Opinii Sądowych	k. 9158-9239	
raport roczny za 2012 r.	k. 319-338		
sprawozdanie finansowe za 2013 r.	k. 1045		
deklaracje podatkowe	k. 145-149		

zeznana świadka A. G. (2)	j.w		
<p>Po rezygnacji prezesa zarządu M. P. (1) cała dokumentacja finansowo-księgowa, kontrakty spółki została przez niego przekazana nowemu prezesowi Zarządu spółki (...) S.A. T. J..</p> <p>Następnie K. W. przekazał T. J. dokumenty znajdujące się w kancelarii tajnej spółki, w których posiadaniu się znajdował.</p>	częściowo zeznania T. J.	j.w.	
protokół przekazania dokumentacji	k. 3642		
wyjaśnienia K. W.	k. 10526		
<p>Do Urzędu Skarbowego (...) w Warszawie spółka (...) S.A. zgłosiła następujące rachunki bankowe:</p> <ul style="list-style-type: none"> - (...) w (...) S.A. - (...) w (...) Bank (...) S.A. (do rachunku tego upoważnieni byli oskarżeni oraz M. P. (1) k. 3155, 3154, rachunek został otwarty 22 stycznia 2010 r.) - (...) w (...) Bank (...) S.A. - (...) w (...) Bank (...) S.A. (otwarty w dniu 22 stycznia 2010 r.) - (...) w (...) S.A. <p>Spółka posiadała nadto szereg innych rachunków bankowych, które nie</p>	<p>Informacja,</p> <p>sprawozdanie z analizy przepływów środków pieniężnych</p>	<p>k. 1096-1099</p> <p>k. 8982-9050</p>	

zostały zgłoszone
właściwemu naczelnikowi
urzędu skarbowego, w
tym rachunki bankowe o
numerach:

- (...) w (...) Bank (...) S.A.
(brak informacji o dacie
otwarcia k. 3727, 3862)

- (...) w (...) Bank (...) S.A.
(rachunek techniczny)

- (...) w (...) Bank (...) S.A.
(rachunek techniczny)

- (...) w (...) S.A. (rachunek
został otwarty 3 marca
2006 r. i zamknięty 27
maja 2013 r.)

- (...) w (...) Bank
S.A. (wniosek o otwarcie
tego rachunku bankowego
złożył M. P. (1) w dniu
29.10.2014 r.)

- (...) w (...) Bank
S.A. (wniosek o otwarcie
tego rachunku bankowego
złożył M. P. (1) w dniu
29.10.2014 r.)

- (...) w (...) Bank
S.A. (rachunek ten został
otwarty w dniu 29.10.2014
r. na zlecenie M. P. (1)

- (...) w (...) Bank (...) S.A. – był to rachunek techniczny banku służący do rozliczenia kredytu udzielonego spółce (...) S.A.

- (...) w (...) Bank (...) S.A.
– zgłoszony przez M. P. (1)
jako rachunek techniczny
w dniu 11 czerwca 2014 r.

dokumentacja z urzędu skarbowego	k.143-149		
dokumentacja bankowa dotycząca poszczególnych rachunków bankowych, protokoły oględzin płyt CD	k. 915, 1003-1005, 1096-1099, 6532-6538, 6540-6550, 8880-8883, 956-957a, 1731-1736, 6771-6772, 3679, 948, 8837-8842, 3153-3164, 3727, 3828, 3870, 4092-4142, 6532-6538, 6540-6550, 6771-6772, 8716-8729, 8837-8842, 8880- (...)		
W spółce (...) S.A. do obsługi księgowej, w tym do wystawiania faktur, używany był program komputerowy (...). W ocenie Sądu zgromadzony w sprawie materiał dowodowy wskazuje, że do systemu tego został wprowadzony jako rachunek spółki, bez wiedzy K. W. oraz A. G. (1) oraz pracowników spółki - prawdopodobnie przez M. P. (1) albo na jego polecenie przez inną osobę - rachunek bankowy o nr (...) prowadzony przez (...) S.A. W rzeczywistości rachunek ten należał do spółki (...) z siedzibą w USA. Rachunek ten jako rachunek spółki (...) S.A. M. P. (1) w piśmie z dnia 7lutego 2014 r. wskazał m.in. (...) Urzędowi Wojewódzkiemu w B. prosząc o zapłatę na ten rachunek jednej z faktur z prośbą o szczególne zwrócenie uwagi na numer konta i informując, że	wyjaśnienia A. G. (1)	j.w.	

<p>podany nr konta w głównej fakturze jest nieaktywny.</p> <p>Przedmiotowy rachunek został założony dla spółki (...) w (...) S.A.w dniu 31 stycznia 2013 r. przez M. P. (2) (ojca M. P. (1)) - z dokumentów wynika, że był on prezesem zarządu przedmiotowej spółki.</p> <p>Z rachunku tego dokonywano m.in transakcji na rachunek nr (...) prowadzony przez (...) Bank S.A dla M. P. (1), na rachunek M. P. (2) oraz inny rachunek należący do przedmiotowej spółki (analiza k. 8996-9018)</p> <p>Na przedmiotowy rachunek nr (...) wpłynęły m.in. należne spółce (...) S.A. wynagrodzenia wynikające z umowy:</p> <p>- ze spółką (...) Sp.z.o.o. na dostawę samochodu dowodzenia i łączności w łącznej kwocie (...) zł brutto (faktura nr (...)).</p> <p>Sąd ustalił przy tym, że przedmiotowy rachunek M. P. (1) wskazał M. W. mailem z dnia 17.10.2014 r. jako rachunek do dokonania płatności za fakturę nr (...) (k. 1691)</p>			
<p>wyjaśnienia K. W.</p>	<p>k. 10526v</p>		
<p>dokumentacja dotycząca rachunków bankowych</p>	<p>k. 1319-1321, 1323-1410, 1664-1696, 2027-2046, 2103-2126, (...) -2740, 4688-4689, 4900- (...)</p>		

dokumentacja finansowa	k. 1319-1321, 1323-1410, 1664-1696	
zeznania M. W. mail pomiędzy M. W. a M. P. (1) Sprawozdanie z analizy przepływów środków pieniężnych	j.w. k. 9324-9325 j.w	
pismo przewodnie z dnia 7.02.2014 r. podpisane przez prezesa zarządu spółki (...) S.A.	k. 2806	
zeznania Ł. T.	k. 932-933, 3122-3125, 10697	
zeznania C. G. (2)	j.w.	
zeznania W. G.	j.w.	
zeznania A. G. (2)	j.w.	
	pismo (...) Sp.zo.o wraz z załącznikami	k. 1664-1696
W dniu 10 października 2012 r. z rachunku spółki (...) S.A o nr (...) dokonano przelewu na konto spółki (...) sp.zo.o. SKA z siedzibą ul. (...) w W. (konto nr (...) w Banku (...) S.A.) tytułem objęcia akcji serii A w tej spółce w kwocie 3 019 510 zł zgodnie z aktem notarialnym z dnia 26.09.2012 Rep. (...). Z dokumentów wynika, że przedmiotową spółkę reprezentował jako prezes zarządu T. J..	rachunek bankowy spółki (...), dokumentacja dotycząca jego założenia	k. 3905, 3919-3965

<p>Spółka ta w latach 2005-2015 nie wykazywała żadnych obrotów, nie posiadała aktywów, przy czym w dniach 10 i 11 października 2012 r. z jej konta spółki w 14 przelewach wytransferowano powyższe środki pieniężne na osobiste konto bankowe M. P. (2) tytułem „umowy użyczenia nieprawidłowego”.</p> <p>Z przedmiotowego rachunku bankowego w lutym 2013 r. dokonywano nadto przelewów bankowych na konto spółki (...) tytułem umowy z dnia 30.01.2013 r., przy czym na rachunku tym dokonywano transakcji jedynie w okresie od 10 października 2012 r. do 27.03.2013 r.</p> <p>Oskarżeni K. W. i A. G. (1) nie mieli wiedzy o istnieniu spółki (...) sp.zo.o. SKA, objęciu jej akcji i przelewach dokonywanych na jej rzecz z rachunków bankowych spółki(...) S.A.</p>			
<p>opinia biegłych z Centrum Ekspertyz i Opinii Sądowych</p>	<p>j.w.</p>		
<p>wyjaśnienia K. W.</p>	<p>k. 1-525-1-527</p>		
<p>zeznania J. S. (1)</p>	<p>j.w.</p>		

informacja z KRS o spółce (...) sp.zo.o SKA,	k. 1285-1288, 3127-3133, 5167-5212		
informacja urzędu skarbowego	k. 3127-3133, 5167-5212		
<p>W miesiącach sierpniu oraz wrześniu 2013 r. z rachunku (...) S.A. o nr (...) dokonano 15 przelewów na rachunek (...) spółki (...) s.r.o z siedzibą w Czechach na łączną kwotę 11 408 960,00 zł. W tytule przelewów wskazano zapis "...". Przelewów dokonano na rachunek nr (...) prowadzony przez (...) S.A. dla spółki (...) s.r.o., który w dniu 4 września 2013 r. założył T. J. jako prezes zarządu.</p> <p>W tym samym czasie z tego samego konta spółki (...) S.A dokonano 8 przelewów na zagraniczny rachunek (...) spółki (...) s.r.o. o nr (...) na łączną kwotę 3 954 632,50 zł tytułem "...". (analiza k. 9038-9040).</p> <p>Nie ustalono z jakiego tytułu dokonano przedmiotowych przelewów.</p> <p>Spółkę (...) s.r.o. założył T. J., był on jedynym jej wspólnikiem oraz członkiem zarządu. Spółka ta nie prowadziła rzeczywistej działalności gospodarczej. Nie dostarczyła podmiotowi (...) s.r.o. - mającemu</p>	opinia biegłych z Centrum Ekspertyz i Opinii Sądowych	j.w.	

<p>świadczyć jej usługi księgowe - żadnych dokumentów. Środki pieniężne z obu kont spółki (...) s.r.o. zostały następnie przekazane na rachunek (...) spółki (...) o nr (...) założony przez M. P. (2).</p> <p>Oskarżeni K. W. i A. G. (1) nie mieli wiedzy o istnieniu spółki (...) i przelewach dokonywanych na jej rzecz z rachunków bankowych spółki (...) S.A.</p> <p>Przy czym w związku z tym, że w spółce była dwuosobowa reprezentacja a także wobec wymogów banku, który powadził rachunki (...) S.A. A. G. (1) akceptował zlecane przez M. P. (1) przelewy nie mając świadomości, iż służą one wyprowadzeniu środków pieniężnych spółki do innych podmiotów powiązanych z M. P. (1) i jego ojcem.</p>			
dokumentacja dotycząca spółki (...) s.r.o. uzyskana w drodze pomocy prawnej	k. 3680-3759, 4765- 4884		
zeznania K. B.	k. 4867-4871		
dokumentacja bankowa	k. 3481-3509, 4900-4909		
częściowo zeznania T. J.	j.w.		
wyjaśnienia K. W.	k. 10526		

wydruk dotyczący (...) s.r.o. oraz (...)	k. 2053-2056		
materiały uzyskane w drodze pomocy prawnej	k. 3680-3759, 4765-4885		
1.1.2.	A. G. (1)	w ramach zarzucanego oskarżonemu w pkt. 2 czynu uznaje A. G. (1) za winnego tego, że w okresie od daty bliżej nieustalonej 2014 r. do 15 lipca 2014 r. w W. będąc Wiceprezesem Zarządu spółki (...) S.A z siedzibą przy ul. (...) w W. KRS (...) działając wbrew przepisom Ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości nie złożył sprawozdania finansowego spółki (...) S.A za 2013 r. w Sądzie Rejonowym dla m.st. Warszawy Wydział XIII Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego tj. za winnego popełnienia czynu z art. 79 pkt. 4 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
Sprawozdanie finansowe za 2013 r. sporządziła główna księgowa spółki (...) S.A. A. G. (2). Sporządzone sprawozdanie finansowe spółki (...) S.A za 2013 r. zostało poddane na wniosek ówczesnego Prezesa Zarządu spółki badaniu przez biegłą	zeznania S. P.	k. 841, 10624v-10625	

<p>rewident S. P., która uchwałą Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia Akcjonariuszy (...) S.A z dnia 18 grudnia 2013 r. została powołana do zbadania rocznego sprawozdania finansowego spółki za 2013 r.</p> <p>Z kopii dokumentów dołączonych do akt wynika, że przedmiotowe sprawozdanie zostało podpisane przez wszystkich członków zarządu spółki (...) S.A, w tym obu oskarżonych.</p> <p>Uchwałami nr 4 i 5 z dnia 30 czerwca 2014 r. Zwyczajne Walne Zgromadzenie (...) S.A. po rozpatrzeniu sprawozdania zarządu z działalności spółki za rok 2013 r. zatwierdziło przedmiotowe sprawozdanie zweryfikowane przez biegłego rewidenta.</p> <p>A. G. (1) jako członek zarządu spółki do 15 lipca 2014 r. nie złożył przedmiotowego sprawozdania finansowego spółki w Sądzie Rejonowym dla m.st. Warszawy Wydział XIII Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego.</p>			
kopia akt rejestrowych spółki	k. 33-40, 173-192, 223-669		
sprawozdanie za 2013 r.	k. 1044-1077		

opinia biegłych z Centrum Ekspertyz i Opinii Sądowych	j.w.		
zeznania A. G. (2)	j.w.		
protokół przekazania dokumentacji	k. 3641		
wydruk informacji ze strony internetowej (...)	k. 1043-1077		
zeznania świadka B. M.	j.w.		
uchwała NWZA z dnia 18.12.2013 r.	k. 489-493		
zeznania Z. H.	k. 10625v-10627		
wyjaśnienia K. W.	k. 10526		
Postanowieniem z dnia 15 lipca 2015 r. Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy XIII Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego wszczął w stosunku do spółki (...) S.A postępowanie przymuszające wzywając m.in. do złożenia sprawozdania finansowego za 2013 r.	postanowienie sądu	k. 502	
1.1.3.	K. W.	w ramach zarzucanego oskarżonemu w pkt. 2 czynu uznaje K. W. za winnego tego, że w okresie od daty bliżej nieustalonej 2014 r. do 15 lipca 2014 r. w W. będąc Wiceprezesem Zarządu spółki (...) S.A z siedzibą przy ul. (...)	

		<p>w W. KRS (...) działając wbrew przepisom Ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości nie złożył sprawozdania finansowego spółki (...) S.A za 2013 r. w Sądzie Rejonowym dla m.st. Warszawy Wydział XIII Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego tj. za winnego popełnienia czynu z art. 79 pkt. 4 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości</p>	
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione</p>	Dowód	Numer karty	
<p>Sporządzone sprawozdanie finansowe spółki (...) S.A za 2013 r. zostało poddane na wniosek ówczesnego Prezesa Zarządu spółki badaniu przez biegłą rewident S. P., która uchwałą Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia Akcjonariuszy (...) S.A z dnia 18 grudnia 2013 r. została powołana do zbadania rocznego sprawozdania finansowego spółki za 2013 r.</p> <p>Z kopii dokumentów dołączonych do akt wynika, że przedmiotowe sprawozdanie zostało podpisane przez wszystkich członków zarządu spółki (...) S.A, w tym obu oskarżonych.</p> <p>Uchwałami nr 4 i 5 z dnia 30 czerwca</p>	<p>zeznania S. P.</p>	<p>k. 841, k. 1045</p>	

<p>2014 r. Zwyczajne Walne Zgromadzenie (...) S.A. po rozpatrzeniu sprawozdania zarządu z działalności spółki za rok 2013 r. zatwierdziło przedmiotowe sprawozdanie zweryfikowane przez biegłego rewidenta.</p> <p>K. W. jako wiceprezes zarządu spółki dnia do 15 lipca 2014 r. nie złożył przedmiotowego sprawozdania finansowego spółki w Sądzie Rejonowym dla m.st. Warszawy Wydział XIII Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego.</p>			
kopia akt rejestrowych spółki	k. 33-40, 173-192, 223-669		
sprawozdanie za 2013	k. 1044-1077		
opinia Centrum Ekspertyz i Opinii Sądowych	k. 9167		
zeznania A. G. (2)	j.w,		
protokół przekazania dokumentacji	k. 3641		
wydruk informacji ze strony internetowej (...)	k. 1043-1077		
uchwały (...) S.A. z dnia 18.12.2013 r., z dnia 30.06.2014 r.	k. 489-493, 5011-5014		
zeznania B. M.	j.w.		

<p>Postanowieniem z dnia 15 lipca 2015 r. Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy XIII Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego wszczął w stosunku do spółki (...) S.A. postępowanie przymuszające wzywając m.in. do złożenia sprawozdania finansowego za 2013 r.</p>	<p>postanowienie sądu</p>	<p>k. 502</p>	
<p>1.1.4.</p>	<p>K. W., A. G. (1)</p>	<p>czyny zarzucane oskarżonym odpowiednio w pkt. III.3 a/o (A. G. (1)) i w pkt. IV.3 (K. W.) z art. 77 pkt. 2 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości</p>	
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	
<p>W zakresie przedmiotowego zarzutu Sąd ustalił jako bezsporne jedynie następujące fakty:</p> <p>Dniem bilansowym spółki (...) S.A. był dzień 31 grudnia 2013 r.</p> <p>Sprawozdania finansowego za 2014 r. nie sporządziła A. G. (2), która do stycznia 2015 r. była główną księgową w spółce (...) S.A.</p> <p>Za sporządzenie sprawozdania finansowego odpowiedzialni byli członkowie zarządu spółki w tym oskarżeni oraz T.</p>	<p>opinia Centrum Ekspertyz i Opinii Sądowych</p>	<p>k. 9170-9171</p>	

<p>J., który 25 lutego 2015 r. został powołany na nowego prezesa zarządu (...) S.A.</p> <p>W dniu 15 września 2015 r. ówczesny Prezes Zarządu (...) S.A T. J. przekazał sprawozdanie finansowe spółki za 2014 r. wraz z inną dokumentacją spółki, powołanemu na to stanowisko A. K. (wśród przekazanych dokumentów wymienione zostało m.in. sprawozdanie finansowe spółki za 2014 r.).</p> <p>Z uwagi na zmiany osobowe w radzie nadzorczej spółki nie został wyznaczony biegły rewident do jego zbadania.</p> <p>W toku śledztwa nie ujawniono miejsca przechowywania przekazanej przez T. J. dokumentacji spółki (...) S.A, w tym sprawozdania finansowego za 2014 r.</p>			
<p>częściowo zeznania T. J.</p>	<p>k. 213v-214, k. 4926-4929</p>		
<p>protokół przekazania dokumentacji</p>	<p>k. 3641</p>		
<p>protokół ze Zwyczajnego Walnego Zgromadzenia Spółki (...) S.A</p>	<p>k. 3645</p>		
<p>wyjaśnienia K. W.</p>	<p>k. 10526</p>		
<p>zeznania A. G. (2)</p>	<p>j.w.</p>		

zeznania H. G.	j.w.		
akta rejestrowe spółki	j.w.		
raporty kwartale z 2014 r. oraz za I kwartał 2015 r.	k. 52-62, 1196-1201		
<p>W toku prowadzonego wobec spółki (...) S.A przez Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy XIII Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego ówczesny prezes zarządu spółki T. J. w piśmie z dnia 10 sierpnia 2015 r. informował, że niezwłocznie zostanie zwołane zgromadzenie akcjonariuszy celem zatwierdzenia sprawozdania finansowego za 2014 r.</p> <p>Na Zwyczajnym Walnym Zgromadzeniu Spółki (...) S.A w dniu 14 września 2015 r. w porządku obrad znalazło się przedstawienie sprawozdania finansowego spółki z okres 2014 r. Zgromadzenie postanowiło nie podejmować uchwały w sprawie zatwierdzenia przedmiotowego sprawozdania finansowego.</p>	pismo	k. 512	
akt notarialny	k. 635		
1.1.5.	K. W., A. G. (1)	czyny zarzucane oskarżonym odpowiednio w pkt. III.4 a/o (A. G. (1)) i w pkt. IV.4 (K. W.) z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294	

		§ 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>B. P. (1) od marca 2015 r. zaczęła kupować akcje spółki (...)S.A. Kupowała je we własnym imieniu oraz w imieniu swojego ojca, Z. P., na podstawie udzielonego jej pełnomocnictwa.</p> <p>Następnie, w zależności od kursu akcji z danego dnia, dokonywała sprzedaży akcji bądź zakupu kolejnych. Łącznie na rynku (...) prowadzonym jako alternatywny system obrotu przez Giełdę Papierów Wartościowych w W. nabyła 140 000 sztuk akcji (...) S.A oznaczonych kodem (...) o wartości 325 000 zł. Na dowód ich zakupu otrzymała tzw. dokument depozytowy o ilości posiadanych przez nią i przez jej ojca akcji.</p> <p>Kupując przedmiotowe akcje B. P. (1) kierowała się treścią raportów kwartalnych za rok 2014 r. publikowanych przez spółkę (...) S.A w internecie oraz raportem kwartalnym za okres od 1 stycznia do 31 marca 2015 r.</p> <p>Sąd ustalił, że to M. P. (1) i jego ojciec M. P. (2) byli pomysłodawcami wprowadzenia spółki (...) na giełdę papierów</p>	zeznania B. P. (1)	k. 45-47, 10581v-10583	

wartościowych. Przy czym miało to służyć jedynie temu, by pozyskać inwestorów w postaci funduszy inwestycyjnych a następnie sprzedać akcje spółki po wysokiej cenie detalicznej uczestnikom obrotu giełdowego. By wywindować wysoką cenę akcji spółki (...) postanowili sztucznie wykazać duże obroty spółki poprzez fikcyjne transakcje z założonymi przez siebie bądź kontrolowanymi spółkami (...) oraz (...). Plan ten był ukrywany przed pozostałymi członkami zarządu spółki (...) S.A. tj. K. W. i A. G. (1).

To M. P. (1) - w ramach przyjętego w spółce podziału obowiązków - przygotował "Dokument informacyjny" sporządzony z datą 10 kwietnia 2014 r. na potrzeby wprowadzenia akcji serii A, B i C do obrotu na rynku (...) prowadzonym jako alternatywny system obrotu przez Giełdę Papierów Wartościowych w W. S.A. Dokument ten został opublikowany w internecie i zawierał informacje o ewentualnym ryzyku inwestowania w instrumenty finansowe notowane w alternatywnym systemie obrotu oraz o tym, że dokument ten nie został zatwierdzony przez Giełdę Papierów Wartościowych w (...) S.A. W dokumencie

przedstawiono projekcje danych finansowych spółki (...) S.A, w tym za rok 2014 prognoza wykazywała przychody netto w wysokości (...) zł i zysk netto w wysokości (...) zł. Z ujawnionych w sprawie okoliczności wynika, że to M. P. (1) przekazał biegłej rewident S. P. dokumenty dotyczące sytuacji finansowej spółki niezbędne do sporządzenia planu jej przekształcenia i badania sprawozdania finansowego za 2013 r., przy czym nie było w nich informacji o współpracy z firmą (...) sp.o.o. i ewentualnych zobowiązaniach wobec tego podmiotu (wątek tej sprawy nie został objęty aktem oskarżenia w niniejszej sprawie, przynajmniej nie wynika to z treści zarzutu stawianego oskarżonym, ani jego uzasadnienia. Przeciwnie M. P. (1) w sprawie XII K 33/20 zapadł w Sądzie Okręgowym w Warszawie w dniu 3.02.2022 r. wyrok skazujący, co sądowi wiadomo z urzędu, kopia a/o k. 9416-9455).

Spółka (...) S.A. opublikowała zgodnie z regulaminem raporty kwartalne w 2014 r. (za kwartał II, III i IV) oraz raport kwartalny za okres od 1 stycznia do 31 marca 2015 r. (z datą sporządzania na maj 2015 r.). Raport kwartalny za IV

kwartał 2014 r. (z datą sporządzenia na luty 2015 r.) narastająco wykazywał przychody ze sprzedaży na poziomie (...) zł oraz zysk netto w wysokości (...) zł.

W toku postępowania nie udało ustalić się, czyje podpisy znalazły się pod przedmiotowymi raportami (ich kopie dołączono po pozyskaniu z Internetu, zaś świadek B. P. (1) nie pamiętał już tych okoliczności zeznając przed Sądem). Pewnym natomiast jest, że ani oskarżony K. W. ani A. G. (1) nie uczestniczyli w ich sporządzeniu.

Porównanie danych prognozowanych z danymi przedstawionymi w raporcie za IV kwartał 2014 r. wskazuje, że spółka była bliska zrealizowania założonych planów finansowych.

Raport za I kwartał 2015 r. odwołał prognozę finansową założoną na ten rok, bez uzasadnienia.

Ustalono, że w stosunku do początku notowań giełdowych (...) spółki w dniu 26 maja 2014 r. akcje spółki spadały z 4,40 zł za akcję, do 2,50 zł w dniu 30 grudnia 2015 r., do 1,29 zł w dniu 15 maja 2015 r. do 0,26 zł na dzień 28 października 2015 r.

zeznania Z. P.

k. 10580v

wyjaśnienia A. G. (1)	k. 10527, 10528		
wyjaśnienia K. W.	k. 10525-10527, 10529		
dokumenty dotyczące wprowadzenia akcji spółki na giełdę	k. 703-814		
imienne zaświadczenie o prawie uczestnictwa w Walnym Zgromadzeniu	k. 48-49		
raporty roczne, kwartalne	k. 52-62, 1044-1077, 1196-1201		
opinia Centrum Ekspertyz i Opinii Sądowych	k. 9158-9239		
zeznania J. S. (1)	j.w.		
Rada Nadzorcza Spółki (...) S.A na posiedzeniu w grudniu 2014 r. dokonała wyboru biegłego rewidenta w osobie S. P. celem zbadania sprawozdania finansowego spółki za 2014 r. Prezes Zarządu spółki M. P. (1) nie podpisał jednak z nią umowy, zaś ona informowała go, że prowadzona przez nią kancelaria nie bada spółek publicznych.	zeznania B. M.	j.w.	
zeznania S. P.	j.w.		
Uchwałą z dnia 1 lipca 2015 r. nr (...) Giełda Papierów Wartościowych w W. zawiesiła z dniem 2 lipca 2015 r. obrót akcjami	kopie dokumentów z GPW	k. 703-814	

spółki (...) S.A, a następnie uchwałą z dnia 15 września 2015 r. nr (...) wykluczyła spółkę z obrotu na rynku (...)z dniem 18 listopada 2015 r.			
Sąd ustalił nadto, że spółka (...) S.A do końca 2012 r. funkcjonowała w sposób prawidłowy. W roku obrotowym 2012 (a zatem w pierwszym roku, w którym do spółki wszedł M. P. (1) i w którym doszło do jej przekształcenia w spółkę akcyjną) wypracowała zysk na poziomie 1 014 921,08 zł. Nie zagrażały jej mechanizmy zmierzające do obniżenia jej wartości.	sprawozdanie finansowe za 2012	k. 234-669 (akta rejestrowe)	
opinia biegłych Centrum Ekspertyz i Opinii Sądowych	j.w.		
K. W. na dzień 9 lipca 2014 r. posiadał 260 000 papierów wartościowych spółki (...) S.A. o kodzie (...)	zaświadczenie nr (...)	k. 10387	
wyjaśnienia K. W.	k. 10526		
Prawomocnym postanowieniem z dnia 24 lutego 2020 r. prokurator Prokuratury Regionalnej w W. w sprawie (...) na podstawie art. 17 § 1 pkt. 2 i 7 k.p.k. umorzył śledztwo przeciwko K. W. o czyny z art. 311 k.k. i 299 § 1 i 5 k.k.	postanowienie prokuratora	k. 10644-10662	

Oskarżeni A. G. (1) i K. W. są osobami niekaranymi	dane o karalności	k. 10503, 10505, 10713	
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.	K. W., A. G. (1)	czyn zarzucany z art. 296 § 1, 2 i 3 kk.k.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Nie udowodniono, by pomiędzy oskarżonymi K. W. i A. G. (1) a M. P. (1) istniało porozumienie co do wyrządzenia spółce (...) S.A szkody majątkowej w wielkich rozmiarach poprzez zachowania opisane w stawianych im w pkt. 1 zarzutach popełnienia występków z art. 296 § 1, 2 i 3 k.k., a także by oskarżeni działali w sposób opisany w zarzutach w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i wyrządzili spółce (...) S.A. szkodę majątkową w wysokości co najmniej 2 218 471, 10 zł., w tym przede wszystkim, by współdziałali w wyprowadzeniu ze spółki środków finansowych na rachunki spółek (...) sp.zo.o. SKA, (...) s.r.o. oraz (...) oraz by w	j.w. w pkt. 1.1.1.		

<p>jakikolwiek sposób brali udział we wprowadzeniu do systemu księgowego spółki rachunku spółki (...) jako rachunku spółki (...) S.A.</p>			
<p>Nadto nie udowodniono, by pomiędzy nie zgłoszeniem wszystkich rachunków bankowych spółki (...) S.A. do urzędu skarbowego a wskazaną w zarzucie kwotą szkody majątkowej istniał jakikolwiek związek przyczynowo skutkowy</p>	<p>dowody j.w.</p>		
<p>nie udowodniono, by dokonywanie rozliczeń finansowych spółki za pomocą rachunków bankowych innych podmiotów bez żadnych umów i zasad rozliczeń a wskazaną w zarzucie kwotą szkody majątkowej istniał jakikolwiek związek przyczynowo skutkowy, zwłaszcza w sytuacji, gdy prokurator nie wskazał, o jakie konkretnie umowy i rachunki bankowe chodzi.</p>	<p>dowody jw.</p>		
<p>nie udowodniono, by pomiędzy niezabezpieczeniem ciągłości prowadzenia rachunkowości, nie wyznaczeniem osób odpowiedzialnych za prowadzenie rachunkowości a wskazaną w zarzucie kwotą szkody majątkowej istniał jakikolwiek związek przyczynowo skutkowy</p>	<p>dowody jw.</p>		

nie udowodniono, by oskarżeni nie przekazali dokumentacji oraz zakresu obowiązków nowemu prezesowi Zarządu T. J.	dowody jw.		
nie udowodniono, by istniejące rozbieżności pomiędzy deklaracjami podatkowymi spółki za lata 2012 -2015 a sprawozdaniami finansowymi pozostawały w jakimkolwiek związku przyczynowo skutkowym ze wskazaną w zarzucie kwotą szkody majątkowej	dowody jw.		
1.2.2. 1.2.3.	K. W., A. G. (1)	czyn zarzucony z art. 79 pkt. 1 Ustawy z dnia 29 września 1994 r o rachunkowości	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Nie udowodniono, by oskarżeni nie poddali badaniu przez biegłego rewidenta sprawozdania finansowego spółki (...) S.A. za 2013 r.	dowody wskazane powyżej w tym zakresie.		
1.2.5.	K. W., A. G. (1)	czyny z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	

Nie udowodniono, by pomiędzy oskarżonymi a M. P. (1) istniało jakiegokolwiek porozumienie w doprowadzeniu pokrzywdzonych do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w marcu 2015 r. poprzez wprowadzenie ich w błąd co do sytuacji finansowej, przepływów finansowych i zadłużenia spółki (...) S.A. przy zakupie akcji spółki na rynku (...)	dowody j.w.		
1.2.4.	K. W., A. G. (1)	czyny z art. 77 pkt. 2 Ustawy z dnia 29 września 1994 r, o rachunkowości	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Nie udowodniono, by sprawozdanie (...) S.A. za 2014 r. nie zostało sporządzone.	dowody j.w. przeprowadzone na tę okoliczność		
2. Ocena DOWOdów			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	wyjaśnienia K. W.	Sąd wyjaśnienia oskarżonego uznał za wiarygodne i przekonujące. Wyjaśnienia oskarżonego zwłaszcza co do istnienia	

		<p>wyraźnego podziału obowiązków pomiędzy członkami zarządu spółki (...) S.A. korelowały w zasadzie z zeznaniami wszystkich świadków przesłuchanych w toku przewodu sądowego (tym którym Sąd dał wiarę), a z których jednoznacznie wynikało, że oskarżony nie zajmował się sprawami finansowymi spółki. Wersja przedstawiona przez oskarżonego korelowała również z wyjaśnieniami złożonymi przez oskarżonego A. G. (1). Dodatkowo okoliczności podawane przez K. W. znalazły potwierdzenie w treści szeregu dokumentów dołączonych do akt, w tym m.in. kopii faktur, historii rachunków bankowych będących przedmiotem analizy, protokołów przekazania dokumentów T. J., treści korespondencji mailowej z M. P. (1). Sąd też Sąd nie znalazł żadnych powodów, by wyjaśnieniom oskarżonego nie dać wiary. Oskarżony rzeczowo i obiektywnie przedstawiał przedmiotowe okoliczności sprawy.</p>	
<p>wyjaśnienia A. G. (1)</p>	<p>W ten sam sposób Sąd ocenił wyjaśnienia A. G. (1). Jego depozycje były rzeczowe i obiektywne i znalazły potwierdzenie w zeznaniach świadków - pracowników spółki (...) S.A. Oskarżony przy</p>		

tym nie ukrywał, że brał udział w zleceniu przelewu na konto spółki (...) (nie pamiętał konkretnie których), ale z ustalonych okoliczności jednoznacznie wynika, że M. P. (1) wprowadził go w błąd co do rzeczywistych powodów uzasadniających transfer pieniędzy, o czym przekonująco i logicznie oskarżony wyjaśniał na rozprawie w dniu 20 października 2022 r. Jego wyjaśnienia, podobnie jak wyjaśnienia K. W. jednoznacznie dowodzą, że obaj ci oskarżeni nie mieli świadomości co do rzeczywistych powodów, dla których do spółki (...) wstąpił M. P. (1) jako udziałowiec i prezes zarządu, jaka faktycznie była rola M. P. (2) i czemu miało służyć przekształcenie spółki w spółkę aukcyjną i jej wprowadzenie na giełdę na rynek (...), a o czym w sprawie rzeczowo zeznał świadek J. S. (1). Z wyjaśnień oskarżonych, co znalazło również potwierdzenie w opinii biegłych z zakresu finansów i rachunkowości, jednoznacznie wynikało, że spółka w 2012 r. funkcjonowało w sposób prawidłowy, osiągnęła zysk, oskarżeni realizowali swoje obowiązki tzn. zajmowali się realizacją zawartych w rzeczywistości umów handlowych.

zeznania P. O.

Sąd zeznania tego świadka uznał w całości za wiarygodne. Zeznania były rzeczowe i obiektywne. Świadek jednoznacznie wskazywał, że osobą, która z jego obserwacji, zajmowała się sprawami finansowymi spółki (...) S.A z ramienia jej wieloosobowego zarządu był M. P. (1). To on był również pomysłodawcą wprowadzenia spółki na rynek (...). Tylko z nim - jako członek rady nadzorczej - świadek miał kontakt, to M. P. (1) reprezentował spółkę na radach nadzorczych,. Co istotne jednak świadek ten potwierdził również, że do spółki (...) S.A. "zapraszał" reprezentowany przez niego fundusz inwestycyjny nie tylko M. P. (1), ale również jego ojciec M. P. (2).

Z zeznań świadka - choć nie pamiętał przed sądem wszystkich szczegółów, co naturalne z uwagi na upływ czasu od opisywanych zdarzeń - wynika, że sprawozdanie finansowe spółki (...) S.A. za 2013 r. zostało sporządzone i zbadane przez biegłego rewidenta, świadek nie znał jedynie powodów, dla których nie zostało ono zgłoszone do KRS.

Oдноśnie sprawozdanie finansowego za 2014 r. świadek zeznał na rozprawie w dniu 25

	<p>listopada 2022 r., że go nie było, że modelowo winno zostać przedstawione walnemu zgromadzeniu do zatwierdzenia w terminie do 15 czerwca 2015 r. Z tym jednak, że tę wypowiedź świadka należało wiązać z faktem nie tyle jego wiedzy o sporządzeniu bądź nie sprawozdania finansowego spółki za 2014 r., ale z faktem nie przedstawienia go do akceptacji innym organom spółki.</p>	
zeznania J. R.	<p>Sąd zeznania tego świadka uznał za wiarygodne. Zeznania były rzeczowe i obiektywne. Z jego relacji również jednoznacznie wynikało, że to M. P. (1) zajmował się sprawami finansowymi spółki (...) S.A, że to on prezentował dokumenty na radzie nadzorczej spółki, a z oskarżonymi W. i G. świadek w zasadzie nie miał żadnego kontaktu.</p> <p>Odnośnie sprawozdania finansowego spółki za 2013 r. zeznał, że zostało ono opublikowane w internecie za pomocą systemu (...), nie znał powodów, dla których nie zostało ono zgłoszone do KRS.</p> <p>Odnośnie sprawozdania za 2014 r. podał jedynie, że nie zostało ono opublikowane.</p>	

zeznania J. D.

Sąd zeznania świadka uznał za wiarygodne. Świadek spontanicznie i szczerze wyjaśnił przed Sądem na rozprawie w dniu 25 listopada 2022 r. dlaczego zeznał, że pomiędzy członkami zarządu spółki (...) S.A istniał podział zadań. Jego zeznania w tym zakresie były przekonujące i logiczne (podkreślał, że zarządzającym spółką był M. P. (1) zwłaszcza od strony finansowej i reprezentowania spółki, oskarżeni zajmowali się sprawami od strony technicznej, M. P. (1) na radach nadzorczych informował, że W. prowadzi taki projekt, G. inny projekt, mówił, że pozostali członkowie zarządu są w terenie).

Oдноśnie sprawozdania za 2013 r. stanowczo zeznał, że zostało ono przedstawione na radzie nadzorczej przez M. P. (1) i że nie zna powodów, dla których nie zostało ono zgłoszone do KRS.

Oдноśnie sprawozdania finansowego za 2014 r. zeznał, że nikt takiego sprawozdania nie przedstawiał na posiedzeniu rady nadzorczej spółki, bo jak wyjaśnił były jakieś kłopoty w firmie, nie pamiętał szczegółów.

Świadek nie wyolbrzymiał opisywanych wydarzeń, podawał to co zapamiętał,

	co sam mógł zaobserwować lub w czym sam uczestniczył.	
zeznania H. G.	<p>Podobnej treści zeznania co do podziału zadań między członkami zarządu spółki (...) S.A złożył świadek H. G.. Jego zeznania Sąd uznał za wiarygodne, korespondowały z treścią nie tylko wyjaśnień samych oskarżonych, ale również treścią zeznań pozostałych świadków (którym Sąd dał wiarę). Zeznania były rzeczowe i stanowcze. Świadek opierał się na swoich własnych postrzeżeniach jako członek rady nadzorczej, podkreślał, że ten przyjęty i zaakceptowany przez radę nadzorczą podział był naturalny zważywszy na sposób funkcjonowania spółki i umiejętności poszczególnych członków zarządu - oskarżonych określał jako wybitnych fachowców w swojej dziedzinie. Sąd nie znalazł żadnych powodów, by zeznania tego świadki kwestionować.</p> <p>Oдноśnie sprawozdań finansowych spółki za 2013 r. i 2014 r. świadek zeznał jedynie, że ich nie widział.</p>	
zeznania B. M.	Sąd zeznania tego świadki jako rzeczowe, spójne i obiektywne uznał za wiarygodne. Również ten świadek potwierdził,	

że pomiędzy członkami zarządu spółki (...) S.A istniał wyraźny podział zadań - oskarżeni zajmowali się "czynnościami operacyjnymi, handlowymi, nadzorem nad kontraktami, zaś M. P. (1) finansami, całościowym nadzorem nad spółką". Stanowczo podał, że sporządzaniem sprawozdań kwartalnych w spółce, raportowaniem na giełdę, do funduszy inwestycyjnych zajmował się M. P. (1). Okoliczności te świadek podawał na podstawie swoich obserwacji, które poczynił w czasie, gdy był członkiem rady nadzorczej (...) S.A. Jednocześnie świadek w swoich zeznaniach podawał również okoliczności, o których dowiedział się z akt innych postępowań prokuratorskich dotyczących spółki (...) i w tym zakresie Sąd jego zeznań nie brał pod uwagę, albowiem były to jedynie opinie świadka, czego nie ukrywał zeznając przed Sądem. Przy czym sprawa konfliktu ze spółką (...) nie była przedmiotem zarzutów stawianych oskarżonym w niniejszym postępowaniu. Również o przelewach pieniężnych pomiędzy (...) S.A a spółkami (...) sp.zo.o SKA, (...) oraz (...) świadek dowiedział się z akt sprawy, o transakcjach tych nie

	wiedział, gdy zasiadał w radzie nadzorczej (...) S.A.	
zeznania świadka A. G. (2)	<p>Odnosnie zeznań przedmiotowego świadka Sąd podszedł do nich z pewną ostrożnością, albowiem mimo, że świadek w okresie od 1 stycznia 2010 r. do 31 lipca 2013 r. była zatrudniona w spółce (...) S.A. na stanowisku głównej księgowej a następnie aż do stycznia 215 r. obowiązki te wypełniała na podstawie zawartej umowy z M. P. (1) oraz wobec treści zeznań pracowników spółki (...) S.A, członków rady nadzorczej o istniejącym wyraźnym podziale obowiązków pomiędzy członkami zarządu tej spółki, A. G. (2) zeznając zarówno w śledztwie jak i przed sądem zasłaniała się niepamięcią co do szczegółów funkcjonowania spółki, nie wypowiedziała się na ten temat w sposób kategoriyczny. A doświadczenie życiowe wskazuje, że jako główna księgowa winna mieć na ten temat konkretną i to dość szczegółową wiedzę. Z jej zeznań wynika jednak, że każdy z członków zarządu spółki (...) S.A. „prowadził własne projekty”, że „prezes P. zajmował się głównie zarządzaniem, skupiał się na wprowadzeniu spółki na giełdę”, że finansami</p>	

„zajmował się zarząd, głównie M. P. (1)”, że nie przypomina sobie sytuacji, by K. W. kiedykolwiek autoryzował jakiś przelew, że A. G. (1) nie przychodził do niej z pytaniami o finanse spółki. Mimo braku kategoryczności w wypowiedziach świadka, jej zeznania korespondowały co do istoty z zeznaniami powyżej wskazanych świadków i w tym zakresie należało uznać je za wiarygodne. Zwłaszcza, że wypytywana o szczegóły przyznała ostatecznie, że wszystkie dokumenty kosztowe przechodziły tylko przez ręce M. P. (1) a do zatwierdzenia faktur nie była potrzebna zgoda drugiego członka zarządu.

Wiarygodnie świadek przyznała również, że posiadała uprawnienia do wprowadzania do systemu księgowego nowych rachunków bankowych spółki. Zeznała przy tym, że nie posiada wiedzy, czy takie uprawnienia mieli również członkowie zarządu spółki. W tym zakresie zeznania jej nie były spójne, albowiem zeznając przed sądem podała, że „w ostatnich latach (a zatem w 2014 r.) przelewy do systemu wprowadzał samodzielnie M. P. (1) i sam je wykonywał”, że to on decydował, z jakich rachunków poszczególne

	<p>przelewy mają być wykonane.</p> <p>Jej zeznania odnośnie składanych przez spółkę deklaracji podatkowych również były istotne, albowiem wynikało z nich, że świadek po ich sporządzeniu nie przesyłała ich do wiadomości oskarżonych, a jedynie przekazywała je mailem bądź bezpośrednio prezesowi zarządu M. P. (1). Jej zeznania w tym zakresie Sąd uznał za wiarygodne, albowiem korespondowały one z wyjaśnieniami oskarżonych.</p>	
zeznania C. G. (1)	<p>Z zeznań tego świadka jednoznacznie wynika, że oskarżeni w spółce jako członkowie zarządu zajmowali się tzw. sprawami operacyjnymi tj. zdobywaniem i realizacją kontraktów. On jako członek rady nadzorczej miał kontakt jedynie z prezesem zarządu M. P. (1). Zapamiętał, że na radach nadzorczych, które odbywały się w 2014 r. oraz na początku 2015 r. to M. P. (1) przedstawił sytuację finansową spółki jak bardzo dobrą. Sąd zeznania tego świadka uznał jako wiarygodne, świadek spontanicznie i obiektywnie przedstawił swoje osobiste spostrzeżenia. Jego zeznania były szczerze, nie krył przy tym, że miał swoją własną subiektywną</p>	

	<p>ocenę zachowania wszystkich członków zarządu spółki (...) S.A, którą przedstawił w czasie składania zeznań przed sądem.</p>	
zeznania Z. H.	<p>Sąd zeznania tego świadka uznał za wiarygodne, były rzeczowe, spójne. Świadek spontanicznie podawał okoliczności, o które był rozpytywany, przy czym i on jednoznacznie wskazywał, że spostrzegł, że w spółce sprawami związanymi z umowami niejawnymi zajmował się K. W., zaś innymi umowami A. G. (1), zaś cały dział finansowy podlegał pod prezesa M. P. (1). Szczerze podał również, że nie posiadał wiedzy, czy pomiędzy członkami zarządu istniał podział obowiązków. Jego zeznania korespondowały z treścią zeznań powyżej wskazanych świadków.</p>	
zeznania M. W.	<p>Sąd zeznania tego świadka uznał za wiarygodne w całości. Zeznania były spójne, rzeczowe i obiektywne i korespondowały z treścią zeznań pozostałych pracowników spółki (...) S.A, zwłaszcza co do podziału obowiązków pomiędzy członkami zarządu spółki (...) S.A. Pomimo, że świadek jest osobą najbliższą oskarżonemu K. W. w jego zeznaniach Sąd nie doszukał się żadnych treści, które</p>	

wskazywałyby, że świadek przedstawia ojca w korzystniejszym świetle, by jego zeznania były tendencyjne. Co istotne również i ten świadek kategorycznie i bardzo przekonująco podał, że każdy z handlowców miał dostęp do systemu (...) i jego tzw. wersji klienckiej czyli do obsługi systemu wystawiania faktur. Jednak dane do tego systemu dotyczące spółki (...) S.A były wprowadzane tylko i wyłącznie przez administratorów tego systemu tj. przez prezesa zarządu oraz główną księgową. Świadek zapamiętał, że w systemie odnotowanych było kilka rachunków bankowych spółki i że każdorazowo pytał się M. P. (1), jaki rachunek wskazać, co znalazło dodatkowe potwierdzenie w zeznaniach świadków C. G. (2), W. G., Ł. T. oraz w treści jego korespondencji mailowej z M. P. (1).

Przekonująco i logicznie wytłumaczył z jakiego tytułu otrzymał ze spółki przelew na kwotę 12 278,43 złotych.

Sąd nie znalazł żadnych powodów, dla których zeznania tego świadka można byłoby kwestionować.

zeznania C. G. (2)

Również zeznania tego świadka Sąd uznał za wiarygodne. Podane

	<p>przez niego okoliczności dotyczące podziału zadań pomiędzy członków zarządu spółki (...) S.A, działania systemu (...), osób odpowiedzialnych za wprowadzanie do niego danych spółki były rzeczowe, obiektywne, spójne a przede wszystkim oparte na własnych postrzeżeniach świadka. Świadek kategorycznie zeznał, że słyszał, jak M. P. (1) wydaje księgowej polecenia wprowadzenia do systemu nowych numerów rachunków (...) S.A.</p>	
zeznania W. G.	<p>Zeznania tego świadka Sąd uznał za wiarygodne. Podane przez niego okoliczności dotyczące podziału zadań pomiędzy członków zarządu spółki (...) S.A, działania systemu (...), osób odpowiedzialnych za wprowadzanie do niego danych spółki były rzeczowe, obiektywne, spójne a przede wszystkim oparte na własnych postrzeżeniach świadka. Świadek spontanicznie odpowiadał na pytania, opisując swoje własne postrzeżenia, wydarzenia, w których sam uczestniczył. Sąd nie znalazł żadnego powodu, by jego zeznania kwestionować, zwłaszcza że korespondowały one z zeznaniami m.in. świadków M. W., C. G. (2).</p>	

zeznania M. S.	<p>Sąd zeznania tego świadka uznał za wiarygodne, choć nie posiadał on konkretnej wiedzy na temat okoliczności na które był rozpytywany. Nie znał członków zarządu spółki (...) S.A. Zapamiętał jedynie, że prezesem był M. P. (1), nazwisko K. W. kojarzył jako osobę „bardziej techniczną od projektów”. Dla niego prowadzeniem spraw spółki zajmował się prezes zarządu. Świadek nie wyolbrzymiał podawanych okoliczności, podał to co zapamiętał, swoje spostrzeżenia, jednoznacznie wskazując że w zasadzie nie uczestniczył w radach nadzorczych spółki w latach 2013-2014 i tym tłumaczył brak konkretnej wiedzy.</p>	
zeznania J. S. (1)	<p>Dla Sądu dość istotne znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy stanowiły zeznania tego świadka. Świadek ten znał M. P. (2) oraz M. P. (1). Jak przyznał w 2013 r. to on w rzeczywistości nabył udziały w spółce (...)S.A. za pośrednictwem innej osoby, podobnie jak M. P. (2), który udziały kupił na swojego syna M. P. (1). Świadek ten rzeczowo, obiektywnie i wiarygodnie opisał rzeczywisty cel objęcia przez P. udziałów w spółce, plan i rzeczywisty powód wprowadzenia jej na giełdę</p>	

po przekształceniu w spółkę akcyjną tj. by osiągnąć jak najwyższą cenę akcji a następnie ich zbycie i „ucieczkę” z giełdy. Z zeznań tego świadka jednoznacznie wynika, że oskarżeni K. W. i A. G. (1) nie zajmowali się sprawami finansowymi spółki, że celowo zostali od tych zadań odsunięci, że nadzór i księgowość - zgodnie z założonym planem - została przejęta przez M. P. (1), a oskarżeni mieli jedynie prowadzić projekty, które pozwoliłyby spółce wejść na giełdę. Stanowczo zeznał, że o takiej właśnie roli oskarżonych rozmawiał z M. P. (2). Dla Sądu zeznania tego świadka były wiarygodne, korespondowały bowiem z pozostałymi okolicznościami ujawnionymi w sprawie i dowodami wymienionymi powyżej. Świadek przy tym nie krył swojej niechęci do M. P. (2) i M. P. (1), szczerze i przekonująco tłumaczył powody tego stanu rzeczy, dodatkowo potwierdzone pismem policji z dnia 31.10.2018 r. (k. 7137) oraz wnioskami świadka (k. 8926-8950).

Co istotne nadto, świadek przyznał że spółka (...) należała do niego i M. P. (1), przy czym w rzeczywistości zakup udziałów w tej spółce dla syna sfinansował M. P. (2). Świadek nie wiedział

	<p>jednak, że dla tej spółki został założony rachunek bankowy, na który dokonywano przelewów z rachunków bankowych spółek (...) S.A w 2012 r. oraz (...) i (...) - spółek w rzeczywistości należących do M. P. (2). O tych działaniach świadek dowiedział się dopiero w 2017 r.</p>	
zeznania E. J.	<p>Zeznania tego świadka Sąd uznał za wiarygodne. Rzeczowo i obiektywnie świadek opisała swoje spostrzeżenia co do funkcjonowania zarządu spółki (...) S.A., w której pracowała w 2014-2015 r. podając, że byli "techniczni wiceprezesi i prezes P.", który zajmował się finansami oraz wejściem spółki na giełdę. Sąd nie znalazł powodów, dla których zeznania świadka można byłoby kwestionować, ich treść korespondowała z zeznaniami pozostałych świadków- pracowników spółki. Świadek szczerze przyznała się do wieloletniej znajomości z oskarżonym A. G. (1) i K. W.. Sąd przy tym nie dostrzegł, by okoliczność ta miała jakikolwiek wpływ na treść zeznań świadka.</p>	
częściowo zeznania T. J.	<p>Sąd w części dał wiarę zeznaniom tego świadka, tj. w tym z karesie, w którym przyznał on, że objął stanowisko prezesa zarządu spółki (...) S.A, że od M. P. (1)</p>	

przejął całą dokumentację spółki, którą przekazał kolejnemu prezesowi zarządu. W tym bowiem zakresie jego zeznania korespondowały z treścią zgromadzonych na tę okoliczność dokumentów, z wyjaśnieniami oskarżonego K. W., były rzeczowe i logiczne.

Za wiarygodne Sąd uznał również i te jego zeznania, w których podawał on, że do spółki wprowadził go M. P. (1). Okoliczność ta korespondowała zwłaszcza z zeznaniami świadka J. S. (1) oraz z ujawnionymi przez samego T. J. okolicznościami dotyczącymi jego znajomości z M. P. (1) oraz jego ojcem. W zeznaniach tych świadek podał nadto, że sam M. P. (1) powiedział mu, czym zajmowali się w spółce wiceprezesa W. i G. a czym zajmował się sam M. P. (1), co z kolei korespondowało z poczynionymi na podstawie zeznań świadków - pracowników spółki oraz członków rady nadzorczej - ustaleniami Sądu.

Również za wiarygodne Sąd uznał zeznania tego świadka w tej części, w której przyznał, że to on założył spółkę (...) z siedzibą w Czechach, albowiem w i tym zakresie wobec treści dołączonych do akt dokumentów uzyskanych w drodze pomocy prawnej,

	<p>okoliczność ta nie budziła żadnych zastrzeżeń.</p> <p>Za wiarygodne i szczere Sąd uznał spontaniczne zeznanie świadka, że spółka (...) pieniądze dostała od (...) S.A. i że to M. P. (1) polecił mu potem dokonać przelewów tych środków na konto spółki (...).</p> <p>Co istotne również opisując relacje pomiędzy założoną przez siebie spółką (...) a (...) S.A. świadek ani razu nie wymienił osoby K. W. i A. G. (1). Podawał jedynie nazwisko M. P. (1) np. że na rzekomym trójstronnym porozumieniu między trzema spółkami podpisał się tylko M. P. (1) i to mu wystarczało, że polecenie dokonania przelewów z konta spółki (...) otrzymanych od (...) S.A. na konto spółki (...) wydał M. P. (1).</p>	
opinia Centrum Ekspertyz i Opinii Sądowych	W ocenie Sądu opinia biegłych w zakresie odnoszącym się do stawianego oskarżonym zarzutu, a zwłaszcza analizy i oceny przepływów środków pieniężnych z rachunków bankowych spółki (...) S.A. na rachunki bankowe spółek (...) s.r.o., (...) sp.zo.o SKA oraz (...) oraz rzetelności składanych przez spółkę deklaracji podatkowych zasługuje na uwzględnienie. Biegli w tym zakresie opinię wydali	

na podstawie analizy wszystkich udostępnionych im dokumentów, ich opinia w tym zakresie jest rzeczowa, obiektywna i spójna. Przy czym wyraźnie wskazać należy, że opinia biegłych nie była w tym zakresie opinią ostateczną i kategoryczną. Biegli wykazując różnice pomiędzy poszczególnymi deklaracjami podatkowymi za poszczególne lata oraz sprawozdaniami finansowymi wyraźnie wskazywali, że nie dysponowali wszystkimi dokumentami źródłowymi tj. umowami bądź fakturami, na podstawie których można byłoby zweryfikować prawidłowość poszczególnych zapisów a zwłaszcza brak było umowy z dnia 31.03.2013 r. z firmą (...).

Sąd przy tym podzielił wnioski biegłych co do oceny transakcji z dnia 10 października 2012 r. tj. płatności (...) S.A. na rzecz (...) sp.zo.. SKA tytułem objęcia akcji serii A zgodnie z aktem notarialnym z dnia 26.09.2012 r. I w tym zakresie opinia była rzeczowa i logiczna, biegli zwrócili bowiem uwagę, że do akt nie dołączono przedmiotowego aktu notarialnego, co utrudniło im ostateczną ocenę celu biznesowego zakupu tych akcji. Przy czym Sąd

	<p>ustalił, że o transakcji tej nie wiedzieli oskarżeni K. W. I A. G. (1), a transakcja ta objęta była planem m.in. M. P. (1) dotyczącym wprowadzenia spółki (...) S.A. na giełdę i wywindowania wartości jej akcji, o czym zeznawała świadek J. S. (1).</p> <p>Sąd jednocześnie nie podzielił wniosków biegłych, że nie doszło do przekazania dokumentów spółki prezesowi T. J., W tym zakresie wnioski opinii nie były logiczne, albowiem T. J. pisemnie przekazał dokumentację spółki swojemu następcy, co potwierdził w swoich zeznaniach, podając również w jaki sposób wszedł w jej posiadanie. A okoliczność, że w toku śledztwa przedmiotowej dokumentacji nie udało się odszukać, jak również przesłuchać w charakterze świadka kolejnego prezesa zarządu spółki nie może stanowić podstawy czynienia niekorzystnych dla oskarżonych ustaleń tylko na podstawie opinii biegłych.</p>	
kopie dokumentów j.w.	żadna ze stron nie kwestionowała wiarygodności dołączonych do akt dokumentów. Sąd uznał je za wiarygodne.	
zeznania K. B.	Sąd zeznania tego świadka przesłuchanego w drodze pomocy prawnej uznał za wiarygodne. Były	

	rzeczowe, obiektywne, świadek nie wyolbrzymiała opisywanych okoliczności.	
1.1.2 oraz 1.1.3	częściowo zeznania A. G. (2)	<p>Zeznania świadka odnoszące się do sporządzenia przez nią sprawozdania finansowego za 2013 r., poddania go badaniu przez biegłego rewidenta zasługują na wiarygodność, albowiem znalazły potwierdzenie nie tylko w wyjaśnieniach oskarżonych, ale również w zeznaniach m.in. świadka S. P. oraz w dołączonych do akt kopiach dokumentów. Sąd nie znalazł żadnych powodów, by zeznania świadka we wskazanym zakresie kwestionować. Przy czym świadek nie miała żadnej wiedzy, czy sprawozdanie to zostało złożone do KRS, a jeśli nie, jakie były tego przyczyny. W swoich zeznaniach podała jedynie, że sprawozdania finansowe mogły być wysyłane do KRS pocztą bądź składane osobiście przez sekretarkę - nie pamiętała szczegółów powołując się na upływ czasu od opisywanych wydarzeń.</p>
wyjaśnienia K. W.	Sąd uznał za wiarygodne wyjaśnienia oskarżonego, w których podał, że pamięta, że sprawozdanie finansowe spółki za 2013 r. było zbadane przez biegłego rewidenta, nie pamiętał jedynie	

	<p>jego nazwiska. W tym zakresie jego wyjaśnienia znalazły potwierdzenie w dowodach przeprowadzonych na tę okoliczność, a zwłaszcza w zeznaniach (...).</p>	
zeznania S. P.	<p>Sąd zeznania tego świadka uznał w całości za wiarygodne, świadek stanowczo zeznała, że jako biegły rewident badała sprawozdanie (...) S.A. za 2013 r. Jej zeznania były rzeczowe i nie było podstaw by je kwestionować, zwłaszcza że korespondowały z pozostałymi dowodami przeprowadzonymi na tę okoliczność.</p>	
kopia akt rejestrowych spółki	<p>Dokumenty dołączone do akt Sąd uznał za pełnowartościowy dowód w sprawie, żadna ze stron nie kwestionowała ich treści. Z dokumentów tych jednoznacznie wynika, że sporządzone sprawozdanie finansowe spółki za 2013 r. zostało zbadane przez biegłego rewidenta, ale nie zostało w terminie zgłoszone do KRS.</p>	
zeznania Z. H.	<p>Sąd zeznania świadka złożone na rozprawie w dniu 18 stycznia 2023 r. uznał za wiarygodne. Świadek kategorycznie podał, że widział sprawozdanie finansowe spółki za 2013 r. wraz z opinią biegłego rewidenta, albowiem kopie tych</p>	

	dokumentów przesyłał do (...) z racji pełnionych w spółce (...) S.A obowiązków.		
opinia biegłych z Centrum Ekspertyz i Opinii Sądowych	W opinii tej biegli logicznie i spójnie wykazali, na jakiej podstawie należało uznać, że sprawozdanie finansowe spółki (...) S.A zostało poddane badaniu przez biegłego rewidenta i że treść tego sprawozdania odzwierciedlała rzetelny i prawdziwy obraz sytuacji finansowej spółki za 2013 r. Opinię biegłych w tym zakresie Sąd uznał za wiarygodną, zwłaszcza że jej wnioski korespondowały z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym na tę okoliczność, w tym zwłaszcza zeznaniami świadka S. P..		
	zeznania świadka B. M.	Świadek szczerze przyznał, że widział sprawozdanie finansowe spółki za 2013 r., podając że było ono elementem dokumentu informacyjnego wejścia spółki na giełdę i musiało spełniać wszystkie wymogi formalne. Sąd nie znalazł żadnych powodów, dla których zeznania te można było kwestionować.	
1.1.4	częściowo zeznania A. G. (2)	Zeznania A. G. (2) w zakresie, w którym wskazała ona, że nie sporządzała sprawozdania finansowego spółki (...) S.A. za 2014 r. Sąd uznał za logiczne i	

		przekonujące, albowiem korespondowały one w tym zakresie z zeznaniami świadka T. J., zwłaszcza w sytuacji, gdy świadek jedynie do stycznia 2015 r. prowadziła księgowość spółki.
częściowo zeznania T. J.	<p>Sąd zeznania T. J. odnośnie okoliczności dotyczących sporządzenia sprawozdania za 2014 r. spółki (...) S.A. uznał za wiarygodne. W ocenie Sądu podawane przez niego informacje, że takie sprawozdanie zostało sporządzone, ale nie zostało zatwierdzone przez biegłego rewidenta korespondują z treścią dokumentów dołączonych do akt – w tym pismem świadka skierowanym do KRS, uchwałą (...) z dnia 14.09.2015 r., protokołem przekazania dokumentacji spółki nowemu prezesowi zarządu. Na te okoliczności świadek zeznania przed Sądem składał 29 marca 2023 r., a zatem kilka lat po zdarzeniu i nie był już wszystkich okoliczności pewien, nie wszystko - co naturalne z uwagi na upływ czasu - pamiętał. Również podawane przez niego powody, dla których przedmiotowe sprawozdanie nie zostało zaopiniowane przez biegłego rewidenta były przekonujące, albowiem rzeczywiście w połowie 2015 r. rada nadzorcza spółki (...) S.A. nie</p>	

	została w pełni obsadzona (dotychczasowi jej członkowie złożyli rezygnacje).	
kopie dokumentów	Żadna ze stron nie kwestionowała treści dokumentów zgromadzonych na tę okoliczność.	
opinia biegłych z Centrum Ekspertyz i Opinii Sądowych	<p>Pośrednio na sporządzenie sprawozdania finansowego za 2014 r. - w okresie kiedy funkcję prezesa zarządu objął T. J. - wskazuje również treść opinii biegłych. Biegli bowiem wskazali, że spółka przedstawiała swoje dane finansowe w raportach kwartalnych w 2014 r. a nawet stwierdzili, że raport kwartalny za 2014 r. można było przyjąć jako dane wstępne za cały rok obrotowy, co dowodzi, że istniały dane pozwalające na sporządzenie takiego sprawozdania finansowego. Przywołali również w opinii przebieg Walnego Zgromadzenia Spółki (...) S.A. w dniu 14 września 2015 r., na którym w porządku obrad zawarty był punkt dotyczący przedstawienia sprawozdania zarządu z działalności spółki za 2014 r. W tym zakresie wnioski biegłych Sąd uznał za logiczne, oparte były one na treści dokumentów dołączonych do akt.</p>	

1.1.5	zeznania B. P. (1)	<p>Sąd zeznania świadka co do opisywanych przez nią okoliczności dotyczących zakupu akcji spółki (...) S.A. uznał za wiarygodne. Świadek szczerze opisała, że w maju 2015 r. w związku z nieopublikowaniem przez spółkę raportu za 2014 r. zaczęła podejrzewać, że została oszukana. To wtedy w spółce zaczęły się rezygnacje członków zarządu i rady nadzorczej i akcje spółki zaczęły spadać. Zeznając przed Sądem nie pamiętała, czyje podpisy znajdowały się pod poszczególnymi raportami finansowymi spółki, z których treścią zapoznawała się w internecie, co naturalne wobec znacznego upływu czasu od opisywanych zdarzeń.</p> <p>Przyznała również że zapoznawała się w internecie z raportem rocznym spółki za 2013 r.</p> <p>Jej zeznania były rzeczowe, spójne i logiczne.</p>	
zeznania Z. P.	<p>Zeznając przed sądem świadek złożył krótkie zeznanie, potwierdzające fakt zakupu w jego imieniu przez córkę akcji spółki (...) S.A. Przyznał, że on osobiście nie zapoznawał się z żadnymi dokumentami spółki oraz że została mu naprawiona szkoda. Sąd zeznania świadka</p>		

	uznał za wiarygodne, choć nie miały one jakiegos istotnego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy.	
zeznania J. S. (1)	ocena jak wyżej	
opinia Centrum Ekspertyz i Opinii Sądowych	<p>Sąd opinię biegłych w zakresie wprowadzenia spółki (...) S.A. na giełdę oraz emisji akcji uznał za pełnowartościowy dowód. Biegli logicznie wykazali, na jakiej podstawie doszli do wniosku, że odwołanie prognozy finansowej na rok 2015 r. wpłynęło na wycenę akcji spółki. Ich analiza w tym zakresie jest rzetelna, logiczna i spójna. Wypada jedynie zaznaczyć, że sam tylko wniosek biegłych, że wprowadzenie spółki (...) S.A. na giełdę miało na celu wykorzystanie środków z emisji akcji do innych transferów przez osoby zasiadające w zarządzie spółki (choć sama okoliczność takiego właśnie celu została ustalona na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego) nie oznacza, że może on stanowić uzasadnienie odpowiedzialności karnej oskarżonych. Z całokształtu materiału dowodowego w sprawie wynika bowiem, że oskarżeni w takim procederze nie uczestniczyli.</p>	
wyjaśnienia K. W.	Sąd wyjaśnienia oskarżonego złożone na	

	<p>tę okoliczność uznał za wiarygodne. W świetle całokształtu okoliczności ujawnionych w zakresie tego wątku nie budzi wątpliwości, iż oskarżony prawdziwie podawał, że nie podejmował żadnych działań zwianych z funkcjonowaniem spółki (...) S.A. na giełdzie w tym zwłaszcza polegających na współdziałaniu w podawaniu nierzetelnych raportów na temat jej sytuacji finansowej, czy odwołania prognoz na 2015 r.</p>		
wyjaśnienia A. G. (1)	<p>W ten sam sposób Sąd ocenił wyjaśnienia tego oskarżonego, które złożył on na przedmiotową okoliczność.</p>		
<p>2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.1.1	<p>zeznania M. Ś.</p>	<p>świadek nie posiadał żadnej wiedzy o okolicznościach będących przedmiotem zarzutów stawianych oskarżonym (w spółce (...) S.A faktycznie zajmował się naprawą komputerów i drukarek), a zatem jego zeznania nie były</p>	

		przydatne dla ustalenia stanu faktycznego.
zeznania J. S. (2)	świadek nie posiadał istotnej wiedzy, jego zeznania nie miały zatem żadnego znaczenia dla rozstrzygnięcia w sprawie.	
zeznania T. Z.	świadek - jako kierownik serwisu w spółce (...) S.A. - nie posiadał wiedzy o zdarzeniach będących przedmiotem rozpoznania w sprawie. W spółce pracował do 2010 r.	
zeznania R. W.	świadek zeznał jedynie, że pracował w spółce (...) S.A jako koordynator jednego z projektów a jego przełożonym był A. G. (1). Nie posiadał jednak żadnej istotnej wiedzy na temat sytuacji finansowej spółki, sporządzania sprawozdań finansowych czy podziału obowiązków pomiędzy członkami zarządu.	
zeznania M. N.	również zeznania tego świadka nie wniosły nic istotnego do sprawy. W spółce (...) S.A świadek pracował do 2013 r.	
zeznania J. S. (3)	Jego zeznania nie miały żadnego istotnego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy.	
zeznania M. R.	Jego zeznania nie miały żadnego istotnego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy.	

zeznania B. P. (2)	Jej zeznania nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy.	
zeznania E. R.	Świadek nie posiadała istotnej wiedzy na temat zdarzeń objętych zarzutami stawianymi oskarżonemu, a zatem jej zeznania nie miały istotnego znaczenia dla rozstrzygnięcia.	
zeznania A. B.	W ten sam sposób j.w.– z uwagi na treść złożonych w śledztwie zeznań - Sąd ocenił zeznania tego świadka.	
zeznania R. P.	Świadek nie posiadał wiedzy na okoliczności dotyczące sprawy, stąd jego zeznania nie były przydatne do czynienia ustaleń faktycznych.	
zeznania R. R.	I ten świadek nie miał wiedzy o zdarzeniach będących przedmiotem rozstrzygnięcia w sprawie.	
zeznania M. G.	Świadek nie posiadał wiedzy na okoliczności dotyczące sprawy, stąd jego zeznania nie były przydatne do czynienia ustaleń faktycznych.	
zeznania K. S.	Świadek nie posiadał wiedzy na okoliczności dotyczące sprawy, stąd jego zeznania nie były przydatne do czynienia ustaleń faktycznych.	

zeznania M. A.	Świadek nie posiadała wiedzy na okoliczności dotyczące sprawy, stąd jej zeznania nie były przydatne do czynienia ustaleń faktycznych.	
częściowo zeznania A. G. (2)	Sąd nie uznał za wiarygodne tych zeznań świadka, w których podała ona, że do systemu księgowego spółki (...) numery rachunków bankowych mogli wprowadzać przedstawiciele handlowi, albowiem w tym zakresie jej zeznania były jest to sprzeczne m.in. z zeznaniami świadków M. W., C. G. (2), W. G. (którym Sąd dał wiarę), a którzy kategorycznie podawali, że rachunki spółki (...) S.A były już wprowadzone do systemu, wybierali je z listy i że nie mieli uprawnień do dokonywania wpisów do systemu.	
częściowo zeznania T. J.	Sąd nie uznał za wiarygodne tych zeznań świadka, w których przekonywał on, że nie był jedynie figurantem w spółkach (...) s.r.o., czy w (...) S.A. W tym bowiem zakresie zeznana świadka były nieprzekonujące, nielogiczne, niespójne. Przede wszystkim świadek nie miał żadnych rzeczywistych kompetencji, by takie stanowiska objąć. W ocenie Sądu był jedynie figurantem M. i M. P. (2)	

- taką tezę potwierdzają zeznania świadka J. S. (1). Na taką rolę świadka wskazują również okoliczności dotyczące założonej przez świadka firmy (...). Nie budzi bowiem żadnych wątpliwości, iż spółka ta nie prowadziła żadnej działalności gospodarczej, a tym bardziej nie wiązała ją ze spółką (...) S.A. żaden kontrakt na dostawę sprzętu elektronicznego. Również w niej jego osoba - zważywszy na treść złożonych w tym zakresie przez świadka zeznań - była jedynie figurantem. Spółka ta służyła M. P. (2) i M. P. (1) do dokonywania przepływów finansowych pomiędzy (...) S.A, S., (...), a fakt dokonywania przelewów świadek sam potwierdził podając, że działał na polecenie M. P. (1). Świadcowi znana była również spółka (...) sp.zo.o SKA, w której jak sam przyznał, był nawet prezesem zarządu. Ona również była powiązana z P. i jak zeznał sam świadek nie prowadziła żadnej działalności. W kontekście tych powiązań osobowych nie budzi wątpliwości, iż świadek zeznając przed sądem nie podał prawdziwych okoliczności na temat swojej znajomości z M. i M. P. (2) oraz swojej roli w całym procederze. Naiwne było tłumaczenie świadka, że przyjął wyrok skazujący, bo chciał mieć spokój. Osoba niewinna - w ocenie

	Sądu - dochodziłaby sprawiedliwości i wyjaśnienia sprawy.	
zeznania M. P. (2)	<p>Sąd zeznań tego świadka nie uznał za wiarygodne, albowiem były one nieprzekonujące, lakoniczne a przede wszystkim sprzeczne z zeznaniami J. S. (1), z treścią dokumentów dołączonych do akt, w tym co do konta (...) spółki (...), a w zakresie pomysłu wejścia spółki (...) S.A. na rynek (...) (wg świadka był to pomysł pracowników firmy) sprzeczne z zeznaniami wszystkich świadków przesłuchanych na tę okoliczność. Zdaniem Sądu zeznając na rozprawie w dniu 29 marca 2023 r. świadek wyraźnie nie chciał udzielać prawdziwych odpowiedzi na zadawane mu pytania, bezpodstawnie zasłaniał się niepamięcią. Jego zeznania były skrajnie wybiórcze, albowiem w zasadzie na każde zadane mu pytanie o konkretną firmę, osobę, transakcję, konto bankowe - świadek wiedział o co jest pytany, ale odpowiadał bez konkretów, a wypytywany o szczegóły podawał, że ich nie pamięta, co w ocenie Sądu pozostaje w rażącej sprzeczności z zasadami wiedzy, doświadczenia życiowego i logiki.</p>	

	<p>Dodatkowo zeznania M. P. (2) odnośnie wykorzystywania konta spółki (...) jako konta spółki (...) S.A pozostają nawet w sprzeczności z zeznaniami M. P. (1), które złożył on na rozprawie w dniu 25 maja 2023 r. i kiedy podał, że w tym zakresie pomagał mu ojciec oraz że rzekomym kontraktem z firmą (...) zajmował się właśnie M. P. (2).</p> <p>Z dokumentów dołączonych do akt z (...) (k. 3169-3261) wynika, że to M. P. (2) występował jako prezes zarządu spółki (...) i to on zlecał w 2014 r. zakup akcji spółki (...) S.A. za łączną kwotę 1 749 000 zł.</p>	
zeznania M. P. (1)	<p>Również zeznaniom tego świadka Sąd nie dał wiary. M. P. (1) zezna nając przez sądem w dniu 25 maja 2023 r. zeznawał tendencyjnie, nie podając żadnych istotnych szczegółów uzasadniających dokonywanie przelewów z konta spółki (...) S.A. na rzecz spółek (...) sp.zo.o. SKA i (...) s.r.o, bezpodstawnie zasłaniał się niepamięcią, brakiem dostępu do dokumentów źródłowych, niewiedzą, bo sprawą miała zajmować się inna osoba. Jego zeznania były niejednoznaczne, nieprecyzyjne (używał zwrotów "pewnie zleciłem</p>	

jakieś przelewy", "pewnie ja przyniosłem rachunek (...) do firmy", "pewnie nie powiedziałem, że to jest rachunek tej firmy", "pewnie autoryzowałem przelewy", "być może ja zdecydowałem nie żądać od (...) zwrotu, mimo że kontrakt nie wyszedł, bo były tam jakieś potrącenia"), co wskazuje, że nie chciał szczerze odpowiadać na pytania. Jego zeznania odnośnie braku podziału zadań pomiędzy nim a oskarżonymi jako członkami zarządu pozostawały w rażącej sprzeczności nie tylko z wyjaśnieniami K. W. i A. G. (1) ale również z przesłuchanymi na tę okoliczność świadkami, w tym zeznaniami J. S. (1).

Świadek bagatelizował okoliczności przelewów dokonywanych z konta spółki (...) S.A i swój udział w tym procederze. Podawał, że „pewnie autoryzował przelewy i to wszystko”. Bezpodstawnie obciążał odpowiedzialnością oskarżonych, choć w stosunku do K. W. nie potrafił podać żadnego zachowania tego oskarżonego związanego z przedmiotowymi przelewami. Co do A. G. (1) podawał z kolei, że on te przelewy autoryzował - czemu ten oskarżony nie przeczył - ale nielogicznie tłumaczył, że oskarżony wiedział, że rachunek

spółki (...) wprowadzony do systemu (...) nie należał do spółki (...) S.A., ale mógł nie wiedzieć, że należy do tej konkretnej spółki. Przy czym nie wyjaśnił, by informował o tym oskarżonego. Jego zeznania w tym zakresie były pokrętne. Skoro bowiem sam podał, że pomagał mu w tym ojciec, to jego zeznania, że nie wiedział od kogo dostał numer tego rachunku, czy go komuś przekazał, jak on został i przez kogo wprowadzony do system (...), że „pewnie księgowa go wsadziła” należało uznać za zupełnie niewiarygodne i kłamliwe – zwłaszcza jeśli dodatkowo weźmie się pod uwagę treść jego pisma z dnia 7.02.2014 r. skierowanego do jednego z kontrahentów spółki z informacją o tym nr rachunku, na który winna zostać wpłacona zapłata za fakturę i zwróceniu szczególnej uwagi na ten nowy numer (k. 2806) oraz jego mail skierowany do M. W..

Zupełnie nieprzekonujące były również i te zeznania świadka, w których podawał, że to nie on zajmował się sprawami finansowymi spółki, czy wprowadzeniem jej na giełdę, że w sprawie przelewów żaden z pracowników się z nim nie kontaktował. I w tym bowiem zakresie jego zeznania były

	<p>sprzeczne z wyjaśnieniami oskarżonych, treścią maili wysyłanych przez oskarżonych do świadka, czy zeznaniami świadków - pracowników, przedstawicieli handlowych spółki (...) S.A. Choć i w treści jego zeznań można doszukać się informacji, z których wynika, że oskarżeni zajmowali się w spółce tylko i wyłącznie sprawami stricte handlowymi (podawał, że zarządzali kontraktami) i w tym min. zakresie przygotowywali informacje (handlowe) do informacji giełdowych.</p> <p>Świadek podał również nieprawdziwe informacje o udziale oskarżonych w założeniu spółki (...), przy czym i w tym zakresie zasłaniał się niepamięcią co do szczegółów, a jego zeznana pozostawały w sprzeczności z wyjaśnieniami oskarżonych, którzy kategorycznie podawali, że nie mieli żadnej wiedzy o istnieniu tej spółki i jej powiązaniach z (...) S.A oraz z zeznaniami świadka J. S. (1).</p>		
1.1.2. oraz 1.1.3	częściowo wyjaśnienia K. W.	Sąd nie uznał wyjaśnień oskarżonego, w których kwestionował on swoją odpowiedzialność za niezłożenie sprawozdania finansowego spółki za 2013 r. do KRS za przekonujące. W ocenie Sądu oskarżony	

		<p>w sposób nieuprawniony starał się uwolnić od odpowiedzialności karnej tłumacząc, iż przyjęty pomiędzy członkami zarządu podział ról uwalniał go od tego obowiązku a co za tym idzie z odpowiedzialności karnej za przypisany mu czyn. W ocenie Sądu postawa taka wynikała przede wszystkim z niezrozumienia obowiązujących w tym zakresie przepisów ustawy o rachunkowości.</p>	
<p>częściowo wyjaśnienia A. G. (1)</p>	<p>W ten sam sposób Sąd ocenił nieprzyznanie się do winy oskarżonego A. G. (1).</p>		
<p>3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU</p>			
	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Oskarżony</p>	
<p>#</p>	<p>3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem</p>	<p>pkt. 2 i 4 wyroku</p>	<p>K. W., A. G. (1)</p>
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
<p>W ramach zarzucanych oskarżonym czynów z art. 79 pkt. 1 i 4 czynów Sąd uznał każdego z oskarżonych za winnego tego, że w okresie od daty bliżej nieustalonej 2014 r. do 15 lipca 2014 r. w W. będąc Wiceprezesami</p>			

Zarządu spółki (...) S.A z siedzibą przy ul. (...) w W. KRS (...) działali wbrew przepisom Ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości i nie złożyli sprawozdania finansowego spółki (...) S.A za 2013 r. w Sądzie Rejonowym dla m.st. Warszawy Wydział XIII Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego tj. za winnych popełnienia czynu z art. 79 pkt. 4 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości.

Z zebranego w sprawie materiału dowodowego bezspornie wynika, że sprawozdanie (...) S.A. zgodnie z przepisami ustawy o rachunkowości zostało poddane badaniu przez biegłego rewidenta S. P. (a zatem nie zostały wypełnione znamiona występku z art. 79 pkt. 1 Ustawy o rachunkowości, stąd zachowania te zostały wyeliminowane z opisów czynów przypisanych oskarżonym).

Sprawozdanie to nie zostało jednak złożone do właściwego rejestru sądowego.

Zgodnie z treścią art. 79 pkt. 4 Ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości kto nie składa, wbrew przepisom ustawy, m.in. sprawozdania finansowego we właściwym rejestrze sądowym podlega

grzywnie albo karze ograniczenia wolności. Nie budzi wątpliwości, iż przepis ten jest przepisem blankietowym i odsyła do innych przepisów prawa określających kto, w jakich warunkach i w jakim czasie zobowiązany jest do złożenia przedmiotowego sprawozdania. Punktem wyjścia jest w tym przypadku art. 69 ustawy o rachunkowości, który określa zasady składania sprawozdań finansowych w rejestrach sądowych i który stanowi, że to kierownik jednostki składa we właściwym rejestrze sądowym m.in. roczne sprawozdanie finansowe w ciągu 15 dni od dnia zatwierdzenia rocznego sprawozdania finansowego. Z przepisu tego wynika zatem, że osobą uprawnioną i zobowiązaną do składania rocznego sprawozdania finansowego jest kierownik jednostki, przez którego należy rozumieć członka zarządu, a jeżeli organ jest wieloosobowy - członków tego organu (art. 3 ust. 1 pkt. 6 ustawy o rachunkowości). A zatem - wobec bezspornego faktu, że w 2014 r. zarówno oskarżony K. W., jak i A. G. (1) w spółce (...) S.A. byli członkami jej zarządu - to na nich spoczywał obowiązek złożenia sprawozdania finansowego spółki we właściwym rejestrze sądowym. Oskarżonych z obowiązku tego w żaden

sposób nie mógł zwolnić ani przyjęty pomiędzy członkami zarządu spółki wewnętrzny faktyczny podział obowiązków, ani powierzenie prowadzenia ksiąg rachunkowych spółki głównej księgowej, albowiem ponoszenie odpowiedzialności za realizację zadań z zakresu rachunkowości nie jest tożsame ani z fizycznym prowadzeniem ksiąg rachunkowych ani z faktycznym wykonywaniem czynności z zakresu rachunkowości przez jednego z członków zarządu, któremu takie czynności powierzono. Wskazać nadto należy, że złożenie sprawozdania finansowego to de facto czynność z zakresu prawa publicznego wynikająca z aktu normatywnego rangi ustawowej, którego to obowiązku w żaden sposób nie można scedować na inną osobę w drodze czynności prywatnoprawnej.

W ocenie Sądu każdy z oskarżony - niedopełniając nałożonych na nich ustawą obowiązków - działając umyślnie wyczerpał znamiona przypisanych każdemu z nich występku z art. 79 pkt. 4 Ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości., albowiem do dnia 15 lipca 2014 r. nie złożyli w KRS sprawozdania finansowego spółki (...) S.A za 2013 r.

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie	pkt. 1 i 3 wyroku	K. W., A. G. (1)
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			
W pierwszej kolejności tytułem wstępu wskazać należy, że zgodnie z regulacją zawartą w art. 20 k.k., odpowiedzialność karna ustalana jest odrębnie w stosunku do każdego			

ze współdziałających,
zaś brak możliwości
pociągnięcia do
odpowiedzialności
jednego ze
współdziałających
(niezależnie od jego
roli w popełnieniu
czynu zabronionego) nie
wyklucza możliwości
pociągnięcia do
odpowiedzialności karnej
pozostałych
współdziałających.

Podobnie pociągnięcie
do odpowiedzialności
karnej jednego ze
współdziałających nie
uzasadnia samoistnie
odpowiedzialności
pozostałych. Ponadto w
odniesieniu do każdego
ze współdziałających,
wobec których istnieje
możliwość pociągnięcia
do odpowiedzialności
karnej, odpowiedzialność
ta wyznaczana jest
odrębnie według
okoliczności decydujących
o stronie podmiotowej,
co przesądza, że
przypisywane
poszczególnym
współdziałającym czyny
zabronione mogą różnić
się stroną podmiotową.
Oskarżonym K. W. i A.
G. (1) prokurator zarzucił
popełnienie przestępstwa
z art. 296 § 1, 2
i 3 poprzez działalnie
wspólnie i w porozumieniu
w tym z M. P. (1), w
celu osiągnięcia korzyści
majątkowej na szkodę
spółki (...) S.A. W zarzucie
prokurator wskazał w
jakich to działaniach bądź
zaniedbaniach upatruje

odpowiedzialności
oskarżonych za
wyrządzenie spółce (...) S.A szkody majątkowej w
wielkich rozmiarach.

Przeprowadzony w
sprawie przewód sądowy
wykazał w sposób
bezsporny, że pomiędzy
oskarżonymi oraz M. P.
(1) nie istniało żadne
porozumienie ani wspólne
działania. Wprawdzie
oczywistym jest, że
współsprawstwo nie musi
polegać na realizacji przez
każdego
współdziałającego
wszystkich znamion czynu
zabronionego. Wymaga
się jednak, by sprawca
wykonujący porozumienie
podjął zachowanie
stanowiące istotny
warunek spełnienia przez
innego współsprawcę
znamion tego czynu.
Wystarczy więc, że
sprawcy w ramach
podziału ról podejmują
takie działania, które
z działaniem pozostałych
uczestników
porozumienia zmierzają
do dokonania
przypisanego czynu. Istota
współsprawstwa
sprowadza się więc
do wspólnego wykonania
czynu zabronionego przez
kilku uczestników
przestępczego
porozumienia i objęcia
świadomości realizacji
całości określonego czynu
w ramach przyjętego
podziału ról. Decydujące
jest, by współdziałający
dążyli do tego samego

celu wspólnymi siłami w ramach wspólnego porozumienia. Nie budzi również wątpliwości, iż przypisanie sprawcy popełnienia czynu zabronionego w formie współsprawstwa wymaga nie tylko wykazania istnienia zamiaru (woli i świadomości wspólnego zachowania) po stronie każdego z uczestników tego procederu, a więc porozumienia o wspólnym popełnieniu zarzuconego im czynu, ale również faktu wspólnego wykonania przez nich tego czynu. Tylko kumulatywne wystąpienie tych dwóch przesłanek daje podstawy do przyjęcia, że sprawcy dopuścili się przestępstwa "wspólnie i w porozumieniu". Taka interpretacja znamienia "wspólnie i w porozumieniu" jest od dawna utrwalona w orzecznictwie.

Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego niezbicie wynika, że wejście przez M. P. (1) najpierw do spółki (...) zo.o. i objęcie stanowisko prezesa jej zarządu służyło zrealizowaniu planu M. P. (1) i jego ojca M. P. (2) przekształcenia tej spółki w spółkę akcyjną, wprowadzenia jej na giełdę a następnie wytransferowanie środków z emisji akcji do innych podmiotów powiązanych osobowo z

osobami M. P. (1) i M. P. (2). O takim celu ani oskarżony K. W., ani A. G. (1) nie wiedzieli, a nawet nie mogli się domyślać. Oskarżeni od lat prowadzili działalność gospodarczą w ramach spółki zo.o. i jak wynika - chociażby z opinii biegłych - do 2012 r. wykonywali wszystkie ciężące na nich obowiązki rachunkowe i sprawozdawcze, a publikowane sprawozdania finansowe nie budziły zastrzeżeń. By zrealizować swój cel w zarządzie spółki M. P. (1) doprowadził do faktycznego podziału obowiązków pomiędzy członkami zarządu spółki. Oskarżeni zostali odsunięci od spraw finansowych, księgowych, sprawozdawczych, zadań i działań związanych z wprowadzeniem spółki (...) S.A na giełdę na rynek (...). Ich zadaniem było prowadzić faktyczną działalność handlową spółki, zawierać kontrakty na dostawę specjalistycznego sprzętu i realizować podpisane umowy i to robili. Ta rzeczywista praca oskarżonych służyła wykazaniu, że spółka faktycznie funkcjonuje, osiąga zysk. A. G. (1) deklarował pozostanie w spółce przez okres 2 lat po jej przekształceniu, o czym M. P. (1) wiedział, K. W. przebywał poza siedzibą spółki, pracując w tzw. terenie. Co istotne jednak

oskarżony K. W. nie miał żadnej wiedzy na temat dokonywanych z konta spółki (...) S.A przelewach bankowych na konta spółek (...) sp.zo. SKA, (...) s.r.o. oraz(...) zaś A. G. (1) przed autoryzowaniem przelewów (przy czym Sądowi nie udało się kategorycznie ustalić jakie przelewy oskarżony autoryzował) został wprowadzony przez M. P. (1) w błąd co do rzeczywistych podstaw tych przelewów. Oskarżeni zaufali M. P. (1). Obaj oskarżeni nie mieli również świadomości, że do systemu księgowego spółki (...) został wprowadzony rachunek bankowy spółki (...) jako rachunek spółki (...) S.A. Nie mieli wiedzy, że wymienione powyżej spółki powiązane są kapitałowo i osobowo z osobami M. P. (1) i M. P. (2). Co jednak najistotniejsze oskarżeni swoim zamiarem w żaden sposób nie obejmowali popełnienia zarzuczonego im czynu z art. 296 § 3 k.k.

Na marginesie zwrócić należy uwagę, że w ocenie Sądu zarzut sformułowany w akcie oskarżenia w zakresie wskazania w nim zachowań polegających na niezgłoszeniu wszystkich rachunków bankowych spółki do urzędu skarbowego, rozliczania spółki za pomocą rachunków bankowych innych podmiotów bez

żadnych umów i zasad rozliczeń, istnieniu pomiędzy deklaracjami podatkowymi spółki za lata 2012 a 2015 a sprawozdaniami finansowymi rozbieżności, na niezabezpieczeniu ciągłości prowadzenia rachunkowości i wyznaczenia osób za to odpowiedzialnych, nieprzekazania dokumentacji oraz zakresu obowiązków nowemu prezesowi zarządu pozostaje bez związku przyczynowo-skutkowego (a przynajmniej prokurator takiego związku nie wykazał) ze wskazaną w zarzucie kwotą szkody majątkowej wielkich rozmiarów. Przepięstwo określone w art. 296 § 1 jest przestępiem materialnym. Do jego znamion należy skutek w postaci wyrządzenia mocodawcy znacznej szkody majątkowej. Co oznacza, że warunkiem przypisania sprawcy odpowiedzialności za przestępiem nadużycia zaufania jest wykazanie, że swoim zachowaniem polegającym na nadużyciu uprawnień lub niedopełnieniu obowiązku, doprowadził do wyrządzenia znacznej szkody majątkowej.

#	3.5. Uniewinnienie	pkt. 1 i 3	K. W., A. G. (1)
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz			

związłe o powodach
uniewinnienia

Zgodnie z treścią art. 77 pkt. 2 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości odpowiedzialności karnej podlega ten, kto dopuszcza m.in. do niesporządzenia sprawozdania finansowego. I ten przepis jest przepisem blankietowym, który odsyła do innych regulacji prawnych zawartych w ustawie o rachunkowości, które wskazują, że to na kierowniku jednostki organizacyjnej spoczywa obowiązek sporządzenia rocznego sprawozdania finansowego (a zatem na każdym członku zarządu, w tym spółki akcyjnej) nie później niż w ciągu trzech miesięcy od dnia bilansowego, a następnie przedstawienie go właściwym organom , zgodnie z obowiązującymi przepisami jednostkę przepisami prawa, postanowieniami statutu lub umowy (art. 52 ust. 1 ustawy o rachunkowości). Stosownie z kolei do treści art. 53 ust.1 tej ustawy roczne sprawozdanie finansowe jednostki podlega zatwierdzeniu przez organ zatwierdzający nie później niż w ciągu 6 miesięcy od dnia bilansowego. Oba wskazane terminy (do sporządzenia oraz zatwierdzenia sprawozdania) zgodnie z

ustawą o rachunkowości
biegną od dnia
bilansowego, który ustawa
o rachunkowości w art. 3
ust. 1 pkt. 10 definiuje jako
dzień, na który jednostka
sporządza sprawozdanie
bilansowe.

Odnosząc powyższe do
realiów niniejszej sprawy
nie budzi wątpliwości, iż
sprawozdanie finansowe
spółki (...) za 2014 r.
winno zostać sporządzone
do dnia 30 marca
2015 r. (albowiem dniem
bilansowym spółki był
dzień 31 grudnia 2014
r.). Za jego sporządzenie
jako kierownicy jednostki
odpowiadali ówcześni
członkowie zarządu spółki
(...) S.A. w tym obaj
oskarżeni oraz od 25
lutego 2015 r. jako nowy
prezes zarządu, T. J..

Wobec poczynionych w
sprawie ustaleń Sąd -
kierując się treścią art.
5 § 2 k.p.k. - przyjął,
że sprawozdanie spółki
za 2014 r. zostało
sporządzone. W tym
zakresie Sąd miał na
uwadze przede wszystkim
zeznania świadka T.
J., treść jego pisma
kierowanego do sądu
rejestrowego z informacją
o przyczynach
niezatwierdzenia
przedmiotowego
sprawozdania w terminie,
treść protokołów z
przekazania dokumentacji
spółki (...) S.A. we
wrześniu 2015 r. nowemu
prezesowi zarządu spółki,

w których przedmiotowe sprawozdanie zostało wymienione. W toku śledztwa prokuratorowi nie udało się odszukać przedmiotowej dokumentacji spółki. Nie może to jednak skutkować niekorzystnymi dla oskarżonych ustaleniami, a wręcz przeciwnie, wszystkie niedające się usunąć wątpliwości winny być tłumaczone na ich korzyść. Przy czym zdaniem Sądu dla takiej oceny nie ma już żadnego znaczenia to, że sprawozdanie spółki za 2014 r. nie zostało następnie poddane badaniom przez biegłego rewidenta, czy też nie zostało zatwierdzone przez uprawniony organ zatwierdzający. Sąd oczywiście dostrzegł, że oskarżeni w swoich wyjaśnieniach nie odnosili się do przedmiotowej kwestii. Jednak i ta okoliczność nie mogła mieć wpływu na treść podjętego rozstrzygnięcia. Zwrócić bowiem należy uwagę, że w ramach swojej obrony oskarżeni - powołując się na przyjęty wewnętrzny podział zadań między członkami zarządu - wskazywali, że sporządzanie sprawozdań finansowych spółki (...) S.A. nie leżało w ich obowiązkach, przy czym de facto obaj oskarżeni już w 2014 r. faktycznie wycofali się z działalności w spółce (K. W. ze względów

<p>osobistych związanych z ciężką chorobą swojej żony, zaś A. G. (1) w związku z planowanym przejściem na emeryturę), czym tłumaczyli brak zainteresowania tą kwestią.</p> <p>Z tych też względów Sąd przyjął, że oskarżeni nie mogą odpowiadać za zarzucone każdemu z nich przestępstwo z art. 77 ust. 1 Ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości.</p>			
#	3.5. Uniewinnienie	pkt. 1 i 3	K. W., A. G. (1)
<p>Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia</p>			
<p>Zarzucone oskarżonym przestępstwo oszustwa określone w art. 286 § 1 jest przestępstwem umyślnym, zaliczonym do tzw. celowościowej odmiany przestępstw kierunkowych. Ustawa wymaga, aby zachowanie sprawcy było ukierunkowane na określony cel, którym w przypadku oszustwa jest osiągnięcie korzyści majątkowej. Sprawca, podejmując zachowanie, musi mieć wyobrażenie pożądanej dla niego sytuacji, która ma stanowić rezultat jego zachowania. Takie ujęcie znamion strony podmiotowej wyklucza możliwość popełnienia</p>			

oszustwa z zamiarem
wynikowym.

Charakterystyczny dla
strony podmiotowej tego
przestępstwa zamiar
bezpośredni powinien
obejmować zarówno cel
działania sprawcy, jak
i sam sposób działania
zmierzącego do
zrealizowania tego celu.
Sprawca musi chcieć użyć
takiego właśnie sposobu
działania, np. zaciągnięcia
pozorowanej pożyczki,
w celu osiągnięcia
korzyści majątkowej i
cel ten musi stanowić
punkt odniesienia przy
realizowaniu każdego ze
znamion przedmiotowych
przestępstwa. Zamiar
sprawcy w płaszczyźnie
intelektualnej musi więc
obejmować dwa elementy:
z jednej strony sposób
zachowania sprawcy, tzw.
środek intelektualny,
jakim jest w przypadku
oszustwa wprowadzenie w
błąd, wyzyskanie błędu
lub niezdolności osoby
rozporządzającej mieniem
do należytego pojmowania
przedsiębranego
działania. Z drugiej
strony sprawca musi
mieć świadomość, że co
najmniej może uzyskać
korzyść majątkową z
planowanego zachowania
w wyniku zastosowanego
sposobu działania, oraz
świadomość więzi
przyczynowej łączącej
podejmowane przez niego
działania z niekorzystnym
rozporządzeniem
mieniem. W płaszczyźnie
woluntatywnej zamiar

oszustwa musi przyjmować postać chęci skierowanej na zachowanie prowadzące do wywołania błędu, wyzyskania błędu lub wyzyskania niezdolności osoby rozporządzającej mieniem do należytego pojmowania przedsiębranego działania, chęci doprowadzenia do niekorzystnego rozporządzenia mieniem przez osobę, w stosunku do której sprawca podejmuje działania wprowadzające w błąd, zaniechania poinformowania o pozostawaniu przez tę osobę w błędnym przekonaniu lub zachowania polegającego na wyzyskaniu jej niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania oraz chęci osiągnięcia przy pomocy obu opisanych wyżej zachowań korzyści majątkowej (por. wyrok SN z 14.01.2004 r., IV KK 192/03). Elementy przedmiotowe oszustwa muszą mieścić się w świadomości sprawcy i muszą być objęte jego wolą. Sprawca nie tylko musi chcieć uzyskać korzyść majątkową, lecz musi także chcieć w tym celu użyć określonego sposobu działania lub zaniechania. Nie można uznać za wypełnienie znamion strony podmiotowej oszustwa sytuacji, w

której chociażby jeden z wymienionych wyżej elementów nie jest objęty świadomością sprawcy. Brak jest również realizacji znamion strony podmiotowej w przypadku, gdy sprawca chociażby jednego z wymienionych elementów nie obejmuje chęcią, lecz tylko na niego się godzi. Oszustwo z punktu widzenia znamion strony podmiotowej może być bowiem popełnione wyłącznie z zamiarem bezpośrednim, szczególnie zabarwionym (kierunkowym – dolus coloratus), obejmującym zarówno cel, jak i sposób działania sprawcy (wyrok SN z 22.11.1973 r., III KR 278/73; wyrok SN z 19.07.2007 r., V KK 384/06, oraz wyrok SN z 3.04.2007 r., III KK 362/06, LEX nr 296749).

W tym zakresie w sprawie brak jest przekonujących i wiarygodnych dowodów, które wskazywałyby w pierwszej kolejności na istnienie pomiędzy oskarżonymi oraz M. P. (1) jakiegokolwiek porozumienia i wspólnego działania w doprowadzeniu B. P. (1) i jej ojca do niekorzystnego rozporządzenia mieniem przy zakupie akcji spółki (...) S.A. w sposób opisany w postawionym im zarzucie (argumenty jw.). Oskarżeni nie zajmowali się wprowadzeniem spółki na giełdę ani jej

funkcjonowaniem na rynku (...), nie brali udziału w tworzeniu i publikowaniu raportów finansowych spółki, nie mieli wiedzy o przepływach finansowych spółki – należy rozumieć, że chodzi o przelewy z konta (...) S.A. na konta spółek (...) sp.zo.o. SKA, (...) s.r.o, czy(...), bo w postawionym zarzucie okoliczności tych nie skazano - a co istotne w żaden sposób nie wykazano przeprowadzonymi w sprawie dowodami, by działali w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. Sąd nie ujawnił żadnego zachowania oskarżonych, które można byłoby uznać za umyślne, celowe działanie polegające na wprowadzeniu pokrzywdzonych w błąd przy zakupie w marcu 2015 r. akcji spółki (...) S.A. i doprowadzenie ich do niekorzystnego rozporządzenia mieniem.

Stąd też nie można było im przypisać popełnienia występku z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k.

4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie

Oskarżony

Punkt rozstrzygnięcia

Punkt z wyroku odnoszący się

Przytoczyć okoliczności

	z wyroku	do przypisanego czynu	
K. W., A. G. (1)	pkt. 2 pkt. 4	za przypisane każdemu z oskarżonych czyny z art. 79 pkt. 4 ustawy z dnia 29.09.1994 r. o rachunkowości wymierzono kary po 20 stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50 złotych.	Wymierzając oskarżonym kary grzywny Sąd kierował się wszystkimi dyrektywami jej wymiary określonymi w art. 53 k.k. a zwłaszcza miał na uwadze dość znaczny stopień społecznej szkodliwości przypisanego każdemu z nich czynu. Podkreślić bowiem należy, że przepisy ustawy z dnia 24 września 1994 r. o rachunkowości chronią m.in. interes uczestników obrotu gospodarczego w uzyskaniu na podstawie stosownych dokumentów, np. sprawozdań finansowych, danych co do sytuacji majątkowej i gospodarczej spółki, zgodnych z rzeczywistym stanem. Na podstawie informacji pochodzących ze sprawozdań finansowych dokonywana jest ocena wyników działalności podmiotów gospodarczych przez odbiorców zewnętrznych. Przy czym odnotować należy, że jakkolwiek sprawozdanie za 2013 r. nie zostało zgłoszone do KRS, ale było dostępne w internecie w związku z wejściem spółki na giełdę. W ocenie Sądu stopień zawinienia oskarżonych również nie był znaczny, albowiem mogli przypuszczać, że prezes zarządu, któremu według wewnętrznego podziału powierzono sprawy finansowe i

			<p>księgowe spółki wywiąże się z tego obowiązku, w sytuacji w której oni sami z powierzonych im obowiązków członków zarządu się wywiązywali.</p> <p>Wymierzając te kary Sąd miał nadto na uwadze uprzednią niekaralność oskarżonych.</p> <p>Wysokość jednej stawki dziennej grzywny został natomiast ustalona przy uwzględnieniu aktualnej sytuacji życiowej, rodzinnej i majątkowej każdego z oskarżonych (przedstawionych na rozprawie w dniu 20 października 2022 r.).</p> <p>W ocenie Sądu orzeczone kary grzywny są karami sprawiedliwymi, współmiernymi do stopnia zawinienia i społecznej szkodliwości przypisanych czynów, które spełnią swoje cele zarówno w zakresie prewencji szczególnej jak i ogólnej.</p>
5.	Inne		
ROZSTRZYGNIECIA			
ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
K. W., A. G. (1)	5	art. 230 § 2 k.p.k.	wobec stwierdzenia zbędności dla dalszego postępowania wymienionych dowodów rzeczowych, Sąd nakazał zwrócić je likwidatorowi spółki (...) S.A.

6. inne zagadnienia		
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>		
7. KOsztu procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
pkt. 6	<p>na podstawie art. 630 k.p.k. i art. 632 pkt. 2 k.p.k. Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz każdego z oskarżonych kwotę po 3150 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w związku z uniewinnieniem oskarżonych od 3 z 4 zarzuconych im aktem oskarżenia czynów (wysokość ustalona wg stawek minimalnych za czynności adwokackie określonych w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie).</p>	

pkt. 7	<p>Kierując się treścią art. 624 § 1 k.p.k., mając na uwadze zasady słuszności Sąd zwolnił oskarżonych od pozostałych kosztów sądowych, obciążając nimi Skarb Państwa.</p> <p>Orzeczenie o opłacie i jej wysokości zapadło na podstawie obowiązujących w tym zakresie przepisów (art. 1 i 3 Ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych) w związku ze skazaniem każdego z oskarżonych za czyn z art. 79 pkt. 4 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości.</p>	
7. Podpis		